

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ સ્થિત ગુજરાતની ઉચ્ચ અદાલતમાં

ફોજદારી અપીલ નંબર 405/2010

સાથે

ફોજદારી અપીલ નંબર 459/2010

સાથે

ફોજદારી પરચૂરણ અરજી નંબર 20560/2013

ફોજદારી અપીલ નંબર 405/2010 માં

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જયંત પટેલ

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ઝેડ.કે. સૈયદ

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવે છે?	
૨	પત્રકારને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	
૩	શું ન્યાયમૂર્તિશ્રીઓ ચુકાદાની યોગ્ય નકલ જોવા માંગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ પણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	
૫	શું આને સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવાનો રહેશે?	

=====

મુલુભાઈ મરખીભાઈ નંદાણીયા અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

શ્રી આર.એન. સિંઘ સાથે શ્રી રતિલાલ વી. સાકરીયા અને કુમારી નિશા પરીખ,
અપીલકર્તા નં. ૧ ના એડવોકેટ (ફોજદારી અપીલ નં. 405/2010 માં).

શ્રી સંદીપ એન. ભટ્ટ, અરજદાર માટે (ફોજદારી પરચૂરણ અરજી નં.
20560/13 માં).

શ્રી એચ.એલ. જાની, એપીપી, સામા પક્ષ/પ્રતિવાદી નં. ૧ માટે.

&

(ફોજદારી અપીલ નં. 459/2010 માં)

શ્રી એન.ડી. નાણાવટી, સીનિયર એડવોકેટ સાથે શ્રી આશિષ ડગલી,
અપીલકર્તા નં. ૧ માટે.

શ્રી પી.એમ. ઠક્કર, સીનિયર એડવોકેટ સાથે શ્રી આશિષ ડગલી, અપીલકર્તા
નં. ૨ માટે.

શ્રી એચ.એલ. જાની, એપીપી, સામા પક્ષ/પ્રતિવાદીઓ માટે.

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જયંત પટેલ

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ઝેડ.કે. સૈયદ

તારીખ: ૦૯/૦૫/૨૦૧૪

સી.એ.વી. સંયુક્ત ચુકાદો

(દ્વારા: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ઝેડ.કે. સૈયદ)

૧. ઉપરોક્ત બંને અપીલો એક જ ચુકાદામાંથી ઉદ્ભવી રહી છે અને બંને અપીલમાં મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવા સમાન હોવાથી, બંને અપીલોની સુનાવણી અને વિચારણા એકસાથે કરવામાં આવે છે.

૨. ૨૦૧૦ ની ફોજદારી અપીલ નં. ૪૦૫ અપીલકર્તા – મૂળ આરોપી નં. ૨ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવી છે જ્યારે ૨૦૧૦ ની ફોજદારી અપીલ નં. ૪૫૯ અપીલકર્તા – મૂળ આરોપી નં. ૧ અને ૩ દ્વારા અનુક્રમે દાખલ કરવામાં આવી છે. સંક્ષિપ્તતા અને સુવિંધા ખાતર ઉપરોક્ત અપીલોમાં અપીલકર્તાઓને હવે પછી "આરોપી નં. ૧, ૨ અને ૩" તરીકે ઓળખવામાં આવશે. બંને અપીલો ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતાની કલમ ૩૭૪(૨) હેઠળ દાખલ કરવામાં આવી છે, જેમાં ૨૦૦૭ના સેશન્સ કેસ નં. ૧૪ માં જૂનાગઢના વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ દ્વારા ૧૬.૧.૨૦૧૦ ના રોજ આપવામાં આવેલા ચુકાદા અને આદેશને પડકારવામાં આવ્યો છે, જેમાં વિદ્વાન સેશન્સ જજે (i) આરોપી નં. ૧ – વજસી

રામશી કછોટને આઈપી કોડની કલમ 302 અને કલમ 34 હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવ્યા છે અને તેને આજીવન કેદ અને રૂ. ૧૦,૦૦૦/- દંડ અને જો દંડ ચૂકવવાનો બાકી હોય તો ૧૨ મહિનાની સાદી કેદની સજા ફટકારવામાં આવી છે. વિદ્વાન સેશન્સ જજે પણ આરોપી નં. ૧ ને આઈપી કોડની કલમ 34 હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવ્યા છે અને રૂ. ૩,૦૦૦/- દંડ ચૂકવવાનો બાકી હોય તો ૯ મહિનાની સાદી કેદની સજા ફટકારી છે; વિદ્વાન સેશન્સ જજે આરોપી નં. 1 ને પણ બોમ્બે પોલીસ એક્ટની કલમ 135(1) હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવ્યા છે અને તેને ચાર (4) મહિનાની સાદી કેદ અને રૂ. 100/- દંડ ભરવાની સજા ફટકારી છે અને જો દંડ ભરવો પડે તો 10 દિવસની સાદી કેદની સજા ફટકારી છે; (ii) વિદ્વાન સેશન્સ જજે આરોપી નં. 2 – મુલુ માર્જી નંદાણીયા, જે આઈપી કોડની કલમ 302 સાથે વાંચીને કલમ 3 4 હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે દોષિત છે અને તેને આજીવન કેદ અને રૂ. 10,000/- દંડ ભરવાની સજા ફટકારી છે અને જો દંડ ભરવો પડે તો 12 મહિનાની સાદી કેદની સજા ફટકારી છે; વિદ્વાન સેશન્સ જજે આરોપી નં. 2 ને પણ બોમ્બે પોલીસ એક્ટની કલમ 135(1) હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવ્યા છે અને તેને 4 મહિનાની સાદી કેદ અને રૂ. 100/- દંડ ભરવાની સજા ફટકારી છે અને જો દંડ ભરવો પડે તો 10 દિવસની સાદી કેદની સજા ફટકારી છે; (iii) વિદ્વાન સેશન્સ જજે આરોપી નં. 3 – કાળાભાઈ હમીરભાઈ કછોટને પણ IP કોડની કલમ 302 અને કલમ 34 હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવ્યા છે અને આજીવન કેદની

સજા અને રૂ. 10,000/- દંડ ભરવાનો અને દંડ ન ભરે તો 12 મહિનાની સાદી કેદની સજા ભોગવવાનો આદેશ આપ્યો છે. વિદ્વાન સેશન્સ જજે આરોપી નં. 3 ને પણ બોમ્બે પોલીસ એક્ટની કલમ 135(1) હેઠળ ગુના માટે દોષિત ઠેરવ્યા છે અને ચાર (4) મહિનાની સાદી કેદ અને રૂ. 100/- દંડ ભરવાનો આદેશ આપ્યો છે અને દંડ ન ભરે તો, ૧૦ દિવસની સાદી કેદ ભોગવવી પડશે. જોકે, વિદ્વાન સેશન્સ જજે મૂળ આરોપી નં.૨ અને ૩ ને આઈપી કોડની કલમ ૩૨૬ અને ૩૨૪ અને કલમ ૩૪ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે નિર્દોષ જાહેર કર્યા છે. ચુકાદા અને દોષિત ઠેરવવા અને સજાના હુકમ સામે, મૂળ આરોપી નં.૧ અને ૩ એ ૨૦૧૦ ની ફોજદારી અપીલ નં.૪૫૯ દાખલ કરી હતી, જ્યારે મૂળ આરોપી નં.૨ એ ૨૦૧૦ ની ફોજદારી અપીલ નં.૪૦૫ દાખલ કરી હતી.

૩. ફરિયાદ પક્ષના કેસની સંક્ષિપ્ત હકીકત એ છે કે ૧૦.૧૧.૨૦૧૦ ના રોજ સાંજે લગભગ ૦૫ વાગ્યે ફરિયાદી રાજશીભાઈ માલદેભાઈ કરંગિયા, મિતેશ હરદાસભાઈ અને ગોકલભાઈ કરશનભાઈ સાથે કોઈ કામ માટે મોટર સાયકલ પર કેશોદ ગયા હતા અને કામ પૂર્ણ કર્યા પછી તેઓ પાછા ફરી રહ્યા હતા ત્યારે સાંજે લગભગ ૭.૧૫ વાગ્યે, કાળાભાઈ પોલીસવાળા ની વાડી પાસે, રસ્તામાં (i) વજસીભાઈ રામસીભાઈ (આરોપી નં.૧) છરી (છરી), (ii) મૂળુભાઈ માલખીભાઈ (આરોપી નં.૨) કુહાડી અને (iii) કાળાભાઈ હમીરભાઈ કછોટ (આરોપી નં.૩) છરી (છરી) સાથે રસ્તા પર ઉભા હતા અને તેમણે પીડિતો પર

હુમલો કર્યો. એવો આરોપ છે કે બધા આરોપીઓએ ગોકળભાઈ પર હુમલો કર્યો અને મારામારી કરી અને ત્યારબાદ રાજશીભાઈ માલદેભાઈ કરંગિયા અને મિતેશ હરદાસભાઈએ દરમિયાનગીરી કરી અને તેથી આરોપી નં. ૧ એ રાજશીભાઈના માથાના પાછળના ભાગમાં છરીનો ઘા માર્યો અને મિતેશને ખભાના પાછળના ભાગમાં ઈજા થઈ. ગોકળભાઈને ગંભીર ઈજાઓ થઈ અને તેઓ બેભાન થઈ ગયા. ત્યારબાદ, બધા આરોપીઓ મોટર સાયકલ પર ઓખા તરફ આગળ વધ્યા. ત્યારબાદ, સંબંધીઓને બોલાવવામાં આવ્યા અને ઘાયલોને સરકારી હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવ્યા જ્યાં ગોકળભાઈ કરસનભાઈ આહિરને મૃત જાહેર કરવામાં આવ્યા. રાજશી માલદેભાઈ કરંગિયા અને મિતેશને તબીબી સારવાર આપવામાં આવી. ફરિયાદમાં એવો આરોપ છે કે આ ઘટનાના લગભગ ૬ મહિના પહેલાં, વજશીભાઈ અને મૂળુભાઈ (આરોપી નં. ૧ અને ૨) વચ્ચે મૃતક ગોકળભાઈ સાથે ઝઘડો થયો હતો. ત્યારબાદ, રાજશીભાઈ માલદેભાઈ કરંગિયા દ્વારા પ્રોબેશનરી પોલીસ સબ ઇન્સ્પેક્ટર "બી" ડિવિઝન સમક્ષ આરોપીઓ વિરુદ્ધ ફરિયાદ નોંધાવવામાં આવી હતી.

૪. પોલીસ દ્વારા જરૂરી તપાસ હાથ ધરવામાં આવી. તપાસ પૂર્ણ થયા પછી, આરોપી વિરુદ્ધ ચાર્જશીટ વિદ્વાન જેએમએફસી, કેશોદની કોર્ટમાં રજૂ કરવામાં આવી. ગુનાઓ ફક્ત સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા જ સુનાવણીપાત્ર હોવાથી, વિદ્વાન મેજિસ્ટ્રેટે કેસ સેશન્સ કોર્ટને સોંપ્યો. ત્યારબાદ, વિદ્વાન સેશન્સ જજે આરોપી

વિરુદ્ધ આરોપ (એક્સએચ.૯) ઘડ્યો. આરોપીએ આરોપમાં દોષિત ન હોવાની કબૂલાત કરી અને કેસ ચલાવવાનો દાવો કર્યો.

૫. આરોપી વિરુદ્ધ કેસ સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદ પક્ષે તમામ ૩૨ સાક્ષીઓની તપાસ કરી છે અને તમામ ૬૧ દસ્તાવેજી પુરાવાઓ પર આધાર રાખ્યો છે અને ટ્રાયલના અંતે, કલમ ૩૧૩ સીઆરપીસી હેઠળ આરોપીનું નિવેદન નોંધ્યા પછી, અને ફરિયાદ પક્ષ અને બચાવ પક્ષ વતી દલીલો સાંભળ્યા પછી, વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજે અપીલકર્તાઓ – આરોપીઓને ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવ્યા અને ઉપર વર્ણવ્યા મુજબ સજા ફટકારી.

૬. ઉપરોક્ત ચુકાદા અને દોષિત ઠેરવવા અને સજાના હુકમથી નારાજ અને અસંતુષ્ટ થઈને, અપીલકર્તાઓ – મૂળ આરોપી નં. ૧ અને ૩ એ ૨૦૧૦ ની ફોજદારી અપીલ નં. ૪૫૯ અને મૂળ આરોપી નં. ૨ એ ૨૦૧૦ ની ફોજદારી અપીલ નં. ૪૦૫ પસંદ કરી છે.

૭. અમે વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી એન.ડી. નાણાવટીને આરોપી નં. ૧ માટે શ્રી આશિષ દગાલી સાથે અને વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી પી.એમ. ઠક્કર સાથે આરોપી નં. ૩ (ફોજદારી અપીલ નં. ૪૫૯ ઓફ ૨૦૧૦) માટે અને શ્રી

આર.એન. સિંહ સાથે શ્રી નિશા પરીખ અને શ્રી આર.વી. સાકરિયાને આરોપી નં. ૨ (ફોજદારી અપીલ નં. ૪૦૫ ઓફ ૨૦૧૦) માટે અને શ્રી સંદીપ ભટ્ટને અરજદાર વજશીભાઈ કરશનભાઈ કરંગિયા વતી હાજર રહેલા સાંભળ્યા છે, જેમણે ૨૦૧૨ ના ફોજદારી વિવિધ અરજી નં. ૧૦૪૭૯ માં આ અદાલત દ્વારા મંજૂર કરાયેલ જામીન રદ કરવા માટે ૨૦૧૩ ના ફોજદારી વિવિધ અરજી નં. ૨૦૫૬૦ દાખલ કરી છે, જેનાથી અરજદાર – વિરોધી નં. ૨ (મૂળ આરોપી નં. ૨) ને જામીન પર મુક્ત કરવામાં આવ્યા છે. અમે વિદ્વાન એપીપી શ્રી એચ.એલ. જાનીને પણ સાંભળ્યા છે અને કેસના રેકૉર્ડ પર રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજો પર પણ વિચારણા કરી છે.

૮. કેસના સમર્થનમાં, ફરિયાદ પક્ષે ડૉ. નિખિલકુમાર બુચ (PW1) (Exh.14) ની તપાસ કરી છે. તેમણે જુલાની આપી છે કે તેઓ 10/11/06 ના રોજ જૂનાગઢની સિવિલ હોસ્પિટલમાં ફરજ પર હતા. તે દિવસે રાત્રે લગભગ 10.40 વાગ્યે ધાયલ રાજસી માલદે, 35 વર્ષીય, ને તેમના ભત્રીજા હિતેશ હરદાસ સારવાર માટે તેમની પાસે લાવ્યા હતા અને ફરિયાદ કરી હતી કે વજસી રામશીએ તેમના પર હુમલો કર્યો અને છરીનો ઘા કર્યો. તેમની તપાસ કરતાં, નીચેની ઈજાઓ મળી આવી:

માથાના ડાબા ભાગમાં પેરિએટલ પ્રદેશના નીચેના ભાગમાં એક ઘા જોવા મળ્યો જે લગભગ 2.5 x 0.5 સેમી સ્નાયુ ઊંડો હતો. ઘા બંને છેડા પર તીવ્ર રીતે કાપવામાં આવ્યો હતો. ઘા પર સુકાચેલું લાલ લોહી દેખાતું હતું અને દુખાવાની ફરિયાદ હતી. દર્દીને ટ્રોમા વોર્ડમાં દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો અને એક્સ-રે લેવામાં આવ્યા હતા અને કોઈ ફ્રેક્ચર જોવા મળ્યું ન હતું. સારવાર પછી, સર્જનની સૂચના પર, દર્દીને 11/11/06 ના રોજ સવારે 11-30 વાગ્યે રજા આપવામાં આવી હતી. ડૉક્ટરના અભિપ્રાય મુજબ, ઉપરોક્ત ઈજા તીક્ષ્ણ હથિયારથી થઈ શકે છે. ઈજા 7 થી 10 દિવસમાં મટી શકે છે. ઈજાનું પ્રમાણપત્ર ડૉક્ટર દ્વારા જારી કરવામાં આવ્યું હતું, જે Exh.15 પર છે. ડૉક્ટરના મતે, ઘાયલને મળેલી ઈજા શરીરના મહત્વપૂર્ણ ભાગ પર કહી શકાય અને તે જ છરી જેવા તીક્ષ્ણ કાપવાના હથિયારથી થઈ શકે છે. ડૉક્ટરે જુબાની આપી છે કે ઘાયલે પોતે ઘટનાનો ઇતિહાસ આપ્યો છે અને તેણે કેસ પેપરમાં લખ્યું છે.

આ સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે તે જ દિવસે લગભગ ૧૨.૩૫ વાગ્યે ઘાયલ ૨૬ વર્ષના મિતેશ હરદાસને સારવાર માટે તેમની સમક્ષ લાવવામાં આવ્યો હતો. ઘાયલે તેમની સમક્ષ જણાવ્યું હતું કે વાજસી રામશીએ તેમના પર હુમલો કર્યો હતો અને છરીના ઘા કર્યા હતા. તપાસમાં, ઘાયલ વ્યક્તિ પર નીચેની ઈજાઓ જોવા મળી હતી:

ડાબા ખભાના પાછળના ભાગમાં એક ઘા હતો જે લગભગ 1.00 x cmx ચામડીનો ઊંડો હતો. તેના બંને છેડા તીવ્ર રીતે કાપેલા હતા. ઘા પર લાલ રંગનું લોહી સુકાઈ ગયું હતું અને દુખાવાની ફરિયાદ હતી. દર્દીએ દાખલ થવાનો ઇનકાર કર્યો હોવાથી, તેને OPD સારવાર આપવામાં આવી. આ માટે તેની સહી પણ લેવામાં આવી હતી. ડૉક્ટરના મતે, ઇજા એવી હતી કે તે તીક્ષ્ણ હથિયારથી થઈ શકે છે અને જો અન્ય કોઈ ગૂંચવણ ઊભી ન થાય, તો તે 5 થી 7 દિવસમાં મટાડી શકાય છે.

આ સાક્ષી - ડૉક્ટરે ઇજાનું પ્રમાણપત્ર જારી કર્યું હતું, જે Exh.18 માં રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે દર્દીએ પોતે ઘટનાનો ઇતિહાસ આપ્યો હતો. સાક્ષીએ આ સંદર્ભમાં OPD-MLC કેસ પેપર્સ રજૂ કર્યા છે જેમાં સહી છે કે તે દાખલ થવા માંગતો નથી, જે Ex. 19 પર છે. આ સાક્ષીને મુદ્દામાલ છરી બતાવવામાં આવી હતી અને તેણે સ્વીકાર્યું છે કે ઇજા મુદ્દામાલ છરીથી થઈ શકે છે.

માથાના ડાબા ભાગમાં પેરિએટલ પ્રદેશના નીચેના ભાગમાં એક ઘા હતો જે લગભગ 2.5 x 0.5 સેમી સ્નાયુ ઊંડો હતો. ઘા બંને છેડા પર તીવ્ર રીતે કાપવામાં આવ્યો હતો. ઘા પર સુકાયેલું લાલ લોહી દેખાતું હતું અને દુખાવાની ફરિયાદ હતી.

દર્દીને ટ્રોમા વોર્ડમાં દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો અને એક્સ-રે લેવામાં આવ્યો હતો અને કોઈ ફ્રેક્ચર મળ્યું ન હતું. સારવાર પછી, સર્જનની સૂચના પર, દર્દીને ૧૧/૧૧/૦૬ ના રોજ સવારે ૧૧-૩૦ વાગ્યે રજા આપવામાં આવી હતી. ડૉક્ટરના મતે, ઉપરોક્ત ઈજા તીક્ષ્ણ હથિયારથી થઈ શકે છે. ઈજા ૭ થી ૧૦ દિવસમાં મટી શકે છે. ડૉક્ટર દ્વારા ઈજાનું પ્રમાણપત્ર જારી કરવામાં આવ્યું હતું, જે એક્સ.૧૫ પર છે. ડૉક્ટરના મતે, ધાયલને મળેલી ઈજા શરીરના મહત્વપૂર્ણ ભાગ પર કહી શકાય અને તે છરી જેવા તીક્ષ્ણ કટીંગ હથિયારથી થઈ શકે છે. ડૉક્ટરે જુબાની આપી છે કે ધાયલે પોતે ઘટનાનો ઇતિહાસ આપ્યો છે અને તેણે કેસ પેપરમાં લખ્યું છે.

આ સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે તે જ દિવસે લગભગ ૧૨.૩૫ વાગ્યે ધાયલ ૨૬ વર્ષના મિતેશ હરદાસને સારવાર માટે તેમની સમક્ષ લાવવામાં આવ્યો હતો. ધાયલે તેમની સમક્ષ જણાવ્યું હતું કે વાજસી રામશીએ તેમના પર હુમલો કર્યો હતો અને છરીના ધા કર્યા હતા. તપાસમાં, ધાયલ વ્યક્તિ પર નીચેની ઈજાઓ જોવા મળી હતી:

ડાબા ખભાના પાછળના ભાગમાં એક ઘા હતો જે લગભગ 1.00 x cmx ચામડીનો ઊંડો હતો. તેના બંને છેડા તીવ્ર રીતે કાપેલા હતા. ઘા પર લાલ રંગનું લોહી સુકાઈ ગયું હતું અને દુખાવાની ફરિયાદ હતી. દર્દીએ દાખલ થવાનો ઇનકાર કર્યો હોવાથી, તેને OPD સારવાર આપવામાં આવી. આ માટે તેની સહી પણ લેવામાં આવી હતી. ડૉક્ટરના મતે, ઇજા એવી હતી કે તે તીક્ષ્ણ હથિયારથી થઈ શકે છે અને જો અન્ય કોઈ ગૂંચવણ ઊભી ન થાય, તો તે 5 થી 7 દિવસમાં મટાડી શકાય છે.

આ સાક્ષી - ડૉક્ટરે ઇજાનું પ્રમાણપત્ર જારી કર્યું હતું, જે Exh.18 માં રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે દર્દીએ પોતે ઘટનાનો ઇતિહાસ આપ્યો હતો. સાક્ષીએ આ સંદર્ભમાં OPD-MLC કેસ પેપર્સ રજૂ કર્યા છે જેમાં સહી છે કે તે દાખલ થવા માંગતો નથી, જે Ex. 19 પર છે. આ સાક્ષીને મુદ્દામાલ છરી બતાવવામાં આવી હતી અને તેણે સ્વીકાર્યું છે કે ઇજા મુદ્દામાલ છરીથી થઈ શકે છે.

9. ફરિયાદ પક્ષે સાક્ષી ડો. પ્રફુલાબેન મોહનલાલ ધાબરિયા, PW 2 (Exh.20) ની તપાસ કરી છે. આ સાક્ષીએ મૃતકનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું છે. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે બાહ્ય તપાસમાં સાક્ષીને જાણવા મળ્યું કે મૃતદેહ એક પુરુષનો હતો અને તે 30 વર્ષનો હતો. તેણે વાદળી અને સફેદ ચેક ડિઝાઇનનો સફેદ લાંબી

બાંયનો શર્ટ પહેર્યો હતો અને ગ્રે રંગનો પેન્ટ પહેર્યો હતો. એક રૂમાલ હતો. શર્ટ ઘણી જગ્યાએ ફાટેલો હતો અને શર્ટ અને રૂમાલ ખૂબ લોહીથી રંગાયેલા હતા અને પેન્ટ કેટલીક જગ્યાએ લોહીના ડાઘવાળા હતા. મૃતદેહના ઓળખ ચિહ્ન પરથી જાણવા મળ્યું કે કોણીના ઉપરના ભાગમાં એક તલ હતો. શરીર સારી રીતે બનેલું હતું. ઠંડી હતી. આખા શરીર પર સખત મોર્ટિસની પ્રક્રિયા સંપૂર્ણપણે વિકસિત થઈ ગઈ હતી. મૃતદેહના સહાયક ભાગો સિવાય પીએમ લિવિડિટી મળી ન હતી, તે પછીથી મળી આવ્યું. મોં બંધ હતું અને આંખો અડધી ખુલી હતી, મોંમાં દાંત બંધ હતા. મોંમાંથી કોઈપણ પ્રકારનું પ્રવાહી બહાર આવી રહ્યું ન હતું અને જીભ અંદર હતી. પીએમ રિપોર્ટના કોલમ નં. ૧૭ માં, સાક્ષીએ મૃતકના શરીર પર નીચેની ઇજાઓ શોધી કાઢી છે:

i) ડાબી જાંઘના મધ્ય ભાગમાં એક કાપેલો, છેદાયેલો ઘા હતો જે આડા હતો. તે ત્વચા અને સ્નાયુઓ સુધી હતો. તે લંબગોળ આકારનો અને 5 ઇંચ લાંબો, 1 ઇંચ પહોળો અને 1 ઇંચ ઊંડો હતો.

ii) ડાબી છાતી ઉપર કાપેલો ઘા હતો, બાકીનો છઠ્ઠો આંતર-તટીય વિસ્તાર મધ્ય ક્લેવિક્યુલર રેખાથી શરૂ થઈને નીચે અને બાજુ તરફ જતો હતો. તે 2 ઇંચ લાંબો, ઇંચ પહોળો છે અને પોલાણમાં પ્રવેશ કરે છે. ઘાનો માર્ગ ટેપર થઈ રહ્યો

છે અને લોહીથી ખરબચડો છે. કોઈ બહાર નીકળવાનો ધા નથી. તે પાછળની અને ડાબી વેન્ટ્રિક્યુલર દિવાલમાં પ્રવેશ કરે છે.

iii) ગરદન ઉપર વાળની રેખાના સ્તરે પાછળથી 3 ઇંચ લાંબો ધા હતો જે ડાબી બાજુની મધ્ય રેખાથી ઇંચથી શરૂ કરીને જમણી તરફ ત્રાંસી રીતે ફેલાયેલો હતો. ધા ઇંચ પહોળો છે, ત્વચા, સ્નાયુઓને કાપી નાખે છે અને સર્વાઈકલ વર્ટીબ્રા ખાઈ જાય છે. રક્તસ્ત્રાવ નોંધાયેલો છે.

iv) ગળાની જમણી બાજુ નીચે, બાજુની બાજુએ 1 xx ઇંચ લાંબો x પહોળો x ઊંડો ધા હતો.

v) ઉપર "નીચે" ને સમાંતર 1" x "x" માપવા વાળો ધા હતો.

vi) ગરદનના પાયા પર જમણા ખભાના હાડપિંજરની ઉપર એક છેદાયેલો ધા હતો જે કરોડરજ્જુના હાંસિયાથી 1" બાજુથી શરૂ થાય છે અને બાજુમાં, આડા અને ઉપર તરફ ફેલાયેલો છે. તે 2" લાંબો, 1" પહોળો છે અને છાતીના પોલાણમાં પ્રવેશ કરે છે. ધા ઉપરની તરફ ટેપર થઈ રહ્યો છે. તે જમણા ફેફસાના ઉપલા લોબમાં પ્રવેશ કરે છે.

vii) જમણા ખભાના હાડપિંજરના પ્રદેશ પર મધ્યમાં $1" \times 1\frac{1}{2}" \times 1\frac{1}{2}"$ માપનો કાપેલો ઘા હતો જે ત્વચા અને સ્નાયુમાંથી પસાર થઈને, કરોડરજ્જુની ધારની બાજુમાં, ત્રાંસી રીતે કાપવામાં આવ્યો હતો.

viii) જમણા ખભાના હાડપિંજરના પ્રદેશ પર મધ્યમાં અને આડા ભાગમાં $1" \times 1" \times 1"$ માપવા માટે કાપેલો ઘા હતો.

ix) જમણી છાતી પર જમણા ખભાના હાડપિંજરની નીચે ઊભી રીતે અને ખભાના હાડપિંજરની કિનારી પર $1" \times 1" \times 1"$ માપનો કાપેલો ઘા હતો જે ત્વચા અને સ્નાયુઓને કાપીને પસાર થયો હતો.

x) ઉપરના ઘા સાથે બાજુમાં છેદાયેલો ઘા હતો, જે ઉપરના ઘા સાથે સમાંતર પણ હતો, તેનાથી $2"$ દૂર અને $1" \times 1" \times 1"$ માપવાળો ઘા ત્વચા અને સ્નાયુમાંથી કાપેલો હતો.

xi) ઉપરથી $2"$ દૂર, છેદાયેલો ઘા અને બાજુનો અને સમાંતર, ચામડી અને સ્નાયુમાંથી $1" \times 1" \times 1\frac{1}{2}"$ કાપેલો ઘા હતો.

xii) જમણી પીઠ પર છેદાયેલો ઘા હતો, 10 મો ઇન્ટરકોસ્ટલ સ્પેસ ટ્રાન્સવર્સ, 2"x1" x" માપનો.

xiii) ડાબા ખભાના હાડપિંજર ઉપર, પાયા પર, 2" x 1" x "નો ઊભો ઘા ત્વચા અને સ્નાયુમાં ઊંડો કાપેલો હતો.

xiv) T12 ના સ્તરે ચીરાવાળો ઘા, 3 "x 1" માપનો ટ્રાન્સવર્સ ઘા અને ત્વચા, સ્નાયુઓ અને ચરતા હાડકાને કાપી નાખે છે.

xv) L2 ના સ્તરે ચીરાવાળો ઘા, 1 "x 1" x " માપનો ટ્રાન્સવર્સ ઘા ત્વચા અને સ્નાયુમાંથી કાપેલો.

xvi) L5-S1 ના સ્તરે 3" x" માપનો ટ્રાંસી ઘા અને ચામડી, સ્નાયુઓ અને ચરતા હાડકાને કાપી નાખે છે.

xvii) ત્રિકાસ્થી પ્રદેશ પર ચીરાવાળો ઘા, ઊભી, મધ્યરેખા 1" x 1/2" x ", સ્નાયુ ઊંડા.

xviii) ત્રિકાસ્થી પ્રદેશ પર ચીરાવાળો ઘા, ઊભી, મધ્યરેખા 1"x "x" માપે છે, ઘા સ્નાયુ ઊંડા ઉપર 2" નીચે.

xix) ઈજા નંબર ૧૬ થી લગભગ ૧" નીચે કાપેલો છેદાયેલો ઘા, તેની બાજુમાં ૧" x "x ૧/૨" માપનો.

સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે કોલમ નં. ૧૭ માં ઈજા નં. ૧ એક કાગળ પર નોંધાયેલ છે અને બાકીની ઈજા નં. ૨ થી ૧૯ અલગ કાગળમાં નોંધાયેલ છે અને ઈજા નં. ૧૯ લખાણ સમાપ્ત થયું તે સ્થાનની નીચે તેણીની સહી અને સ્ટેમ્પ લગાવવામાં આવ્યો હતો. ઉપરોક્ત નોંધાયેલ ઈજાઓ પીએમ નોટમાં બંધ કરવામાં આવી છે. આ સાક્ષીના મતે આ બધી ઈજાઓ મોર્ટમ પહેલાની છે.

૧૦. ડોક્ટરે એવું પણ જણાવ્યું છે કે માથા પર કોઈ ઈજા જોવા મળી નથી. છાતીની તપાસ કરતાં, જમણા ઉપલા લોબના પ્લ્યુરા ઉપર "જમણી બાજુએ લાંબો ઘા હતો. જમણું ફેફસાં તૂટી ગયું હતું અને તેના પર લોહી ગંઠાઈ ગયું હતું.

જમણા ઉપલા લોબ પર પણ" ઘા હતો. આ ઈજા ઈજા નંબર ૬ સાથે સંબંધિત હતી. હૃદયની નીચેની સપાટી પર ૧.૫ સેમી ઘા હતો. તે ઈજા નંબર ૨ ને અનુરૂપ હતી. પેરીકાર્ડિયમ તરફ જોતાં, તેમાં એક કાપેલો ઘા મળી આવ્યો હતો અને ઉપરોક્ત ઈજા હૃદયના નીચેના ભાગમાં પણ આ રીતે મળી આવી હતી. ડાબા છાતીના ભાગમાં લોહી હતું. (ફ્લુરલ કેવિટી) પેટમાં લગભગ ૨૦૦ મિલી ખોરાક હતો. કોઈ પણ પ્રકારની ગંધ અનુભવાઈ ન હતી. તે સિવાય, કોઈપણ ભાગમાં અન્ય નોંધપાત્ર ઈજા મળી ન હતી. અન્ય અંગો નિસ્તેજ થઈ ગયા હતા. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું છે કે તેમણે મૃતદેહમાંથી કપડાં – શર્ટ, પેન્ટ અને રૂમાલ કબજે કર્યા હતા અને પોલીસને સોંપ્યા હતા. તેમણે લોહીના નમૂના પણ લીધા છે અને સીલબંધ સ્થિતિમાં પોલીસને સોંપ્યા છે. ડોક્ટરના મતે, ઉપરોક્ત વ્યક્તિના મૃત્યુનું કારણ હૃદય અને ફેફસાં પર આઘાત અને ઈજા છે જે શરીરના મહત્વપૂર્ણ અંગો છે. આ સંદર્ભમાં પીએમ નોટ માર્ક ૬/૧૯ દ્વારા બનાવવામાં આવી છે, જે એકઝ. ૨૪ પર છે. મૃત્યુના કારણનો રિપોર્ટ તે સમયે માર્ક ૬/૨૦ દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો, જે એકઝ. ૨૫ આપવામાં આવ્યો હતો. કેશોદ પોલીસ સ્ટેશનના પોલીસ કર્મચારીઓ દ્વારા મુદ્દમાલ પ્રાપ્ત થયેલા મૂળ પત્રનો ઝીરોક્સ અને સીલનો નમૂનો જે એકઝ. માર્ક ૬/૨૩ દ્વારા બનાવવામાં આવ્યો છે. સાક્ષીએ રેકૉર્ડમાંથી ઉપરોક્ત ઓફિસ કોપી, સીલનો નમૂનો અને પોલીસને સોંપવાની નોંધ અને મૂળ સહી રજૂ કરી છે. તે માર્ક ૬/૨૩ ની ઓફિસ કોપી છે, જે એકઝ. ૨૬ તરીકે પ્રદર્શિત કરવામાં આવી હતી. ડોક્ટરે જુબાની આપી છે કે

કોલમ નંબર 17 માં ઉલ્લેખિત કેટલીક બાહ્ય ઇજાઓ ગંભીર પ્રકારની છે જે તીક્ષ્ણ હથિયારથી થઈ શકે છે. સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે ઇજાઓ કુહાડી અને છરી જેવા તીક્ષ્ણ હથિયારોથી થઈ શકે છે. તેના મતે ઇજા નંબર 2 અને 6 મૃત્યુનું કારણ બનવા માટે પૂરતી છે. ઇજા નંબર 2 અને 6 ઊંડા હોવાથી, તે છરી જેવા હથિયારથી થઈ શકે છે.

૧૧. ફરિયાદ પક્ષે મૃતદેહના પંચનામાના પંચ જગદીશભાઈ સરમનભાઈ કામલીયા, (પ.વ.પ) (ઉ.વ.૩૪) ની તપાસ કરી છે. તેમણે જુબાની આપી કે બીજા પંચ હરેશભાઈ નાથાભાઈ તેમની સાથે હતા અને મામલતદાર પણ ત્યાં હતા. તેમણે જુબાની આપી કે મૃતદેહ સિવિલ હોસ્પિટલના ડ્રેસિંગ વોર્ડમાં પડેલો હતો. તે મૃતદેહ બામણસાના મૃતક ગોકળભાઈ કરસનભાઈનો હતો. મૃતકના ભાઈ દ્વારા મૃતદેહની ઓળખ કરવામાં આવી હતી. તેમણે જુબાની આપી કે ડાબી બાજુ એક ઘા હતો અને ગળા પર એક ઘા હતો અને મૃતકની પાછળ ૧૬ ઘા મળી આવ્યા હતા. શરીરમાં વાદળી રંગનો શર્ટ અને ચેરી રંગનો પેન્ટ હતો. પંચનામા કાઢવામાં આવ્યો હતો અને તેમની સહી, મામલતદાર અને પોલીસની સહી મેળવી હતી. પોલીસે મૃતદેહને પીએમ માટે કસ્ટડીમાં લીધો હતો. આ અંગે તેમની હાજરીમાં લખાણ કરવામાં આવ્યું હતું. ઉપરોક્ત પંચનામા એક્ઝ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યો છે. ૨૧. ઉલટતપાસમાં સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે પંચનામા સમયે પોલીસ અને મામલતદાર હાજર હતા. આ સાક્ષીએ સ્પષ્ટપણે જુબાની

આપી છે કે તે જાણતો હતો કે મૃતદેહનો પંચનામા થવાનો છે. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે જે વ્યક્તિનો મૃતદેહ ત્યાં હતો તે જીવંત છે કે મૃત છે તે અંગે તેને ખબર નહોતી. સાક્ષીએ ઇનકાર કર્યો છે કે તે ગોકળભાઈનો સગો છે. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે તેણે મૃતદેહ સાથે આવેલા લોકોને ત્યાં જોયા હતા અને પંચનામા એક્સ. ૨૧ પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી તેઓ ત્યાં હાજર હતા. તેને ખબર નહોતી કે મૃતદેહ સાથે આવેલા વ્યક્તિઓ ઘાયલ હતા કે લોહીલુહાણ હાલતમાં હતા કે નહીં. આ સાક્ષીએ સ્પષ્ટપણે ઇનકાર કર્યો છે કે પોલીસની મદદથી પંચનામા પછીથી ઉઠાવવામાં આવ્યો છે.

૧૨. ફરિયાદ પક્ષે હરદાસભાઈ ભીખાભાઈ ભેટારિયા, PW6 (Exh.35), જેમને ગુનાના સ્થળના પંચનામાના પંચ તરીકે બોલાવવામાં આવ્યા હતા, તેમની તપાસ કરી છે. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે તેમને બામણાસાથી અખા ગામ જતા રસ્તા પર કાળાભાઈ હમીરભાઈના ખેતર પાસે પંચ સાક્ષી તરીકે બોલાવવામાં આવ્યા હતા. તે સમયે બીજા પંચ નાથાભાઈ દુદાભાઈ તેમની સાથે હતા. તેમને સવારે આઠ વાગ્યે બોલાવવામાં આવ્યા હતા અને તેઓ સાડા નવ વાગ્યા સુધી ત્યાં હતા. પોલીસ અને અધિકારી ત્યાં હતા. ઘટના સ્થળ લખમણભાઈ નારણભાઈ કરંગિયા દ્વારા બતાવવામાં આવ્યું છે. આ સ્થળ બામણાસા ગામથી લગભગ ૩ કિલોમીટર દૂર કાળાભાઈ હમીરભાઈના ખેતર પાસે અખા ગામ જતા ડામર રોડ પર હતું. ઉપરોક્ત રસ્તાની તપાસ કરતાં, તેના

પર લોહીના ડાઘા જોવા મળ્યા. આ સાક્ષીએ જુલાની આપી છે કે તે ડાઘ પરથી લોહીથી ખરડાયેલી માટી લીધા પછી અને તેને પ્લાસ્ટિકની થેલીમાં નાખીને ધાતુના ટીનમાં મૂક્યા પછી, તેને કાપડની થેલીમાં મૂકવામાં આવી હતી. તે મુજબ, લોહીથી રંગાયેલી માટી લેવામાં આવી હતી અને લોહી વગરની માટી પણ તે સ્થળથી થોડા અંતરેથી લેવામાં આવી હતી. આ રસ્તો લગભગ તેર ફૂટ પહોળો હતો અને તેને ખબર નથી કે રસ્તા પરથી બીજું શું મળ્યું છે. રસ્તાની બાજુમાં માટી અને એક છરીનું કવર પડેલું હતું જે પણ જપ્ત કરવામાં આવ્યું હતું. કાળાભાઈનું ખેતર રસ્તા પર પડેલા લોહીના ડાઘથી લગભગ સાઠ ફૂટ દૂર છે. તેણે એવું પણ કહ્યું છે કે કાળાભાઈના ખેતરમાં ઝાડ પર પ્રકાશ મેળવવા માટે એક દીવો છે અને તે ચાલુ સ્થિતિમાં હતો. આ અંગેનો વિગતવાર પંચનામું તેમની હાજરીમાં અને નાથાભાઈની હાજરીમાં બનાવવામાં આવ્યો હતો અને તેઓએ પહેલા પાનાની પાછળ અને તે પૂર્ણ થયેલ જગ્યાએ તેમની સહી મૂકી હતી, જે એક્ઝ.36 માં બનાવવામાં આવી છે. તેમણે એ પણ કહ્યું છે કે મુદ્દામાલ લેખ નં. 1 ના લોહીથી રંગાયેલા નાના પથ્થરોના ટીન કાપડની થેલીમાં હતા અને તેમના સહીઓ પણ તેના પર લેવામાં આવ્યા હતા. રસ્તા પરથી મળેલા મુદ્દામાલ લેખ નં. 3 ના છરીનો રેક્સિન સ્કેબાર્ડ તેમની હાજરીમાં જપ્ત કરવામાં આવ્યો હતો. તેમણે પોતાની પૂછપરછમાં કબૂલ્યું છે કે જે જગ્યા બતાવવામાં આવી હતી તે જાહેર રસ્તો હતો અને તે સમયે ત્યાં ટ્રાફિક હતો.

૧૩. ફરિયાદ પક્ષે શોધ પંચનામાના પંચો કેશુરભાઈ કરસનભાઈ વરુ (આહિર) (પબ્લિકન વુડન ૭) (એક્સએચ.૩૭) ની પૂછપરછ કરી છે, જેમની હાજરીમાં અને અન્ય સાક્ષી પરબત મૂળુભાઈ આહિરની હાજરીમાં, પોલીસે ઘાયલ રાજસીભાઈના કપડાં જમ કર્યા હતા.

૧૪. ફરિયાદ પક્ષે રાજશીભાઈ માલદેભાઈ કરંગિયા, (પ.વ. ૧૮) એક્ઝ.પર, જે ઘટના સમયે મૃતક સાથે હતા, તેમની પૂછપરછ કરી છે. તેમણે પોતાના નિવેદનમાં જણાવ્યું છે કે આ ઘટના ૧૦/૧૧/૦૬ ના રોજ સાંજે ૭-૩૦ વાગ્યે બામણાસા-અખા રોડ પર બની હતી. તેઓ, હિતેશ હરદાસ અને ગોકલભાઈ કરસનભાઈ (મૃતક) સાથે ઘટનાના દિવસે સાંજે લગભગ પાંચ વાગ્યે હીરો હોન્ડા મોટર સાયકલ પર કેશોદ ગયા હતા. ગોકલભાઈ આ મોટર સાયકલ ચલાવી રહ્યા હતા. ત્યારબાદ, સાંજે લગભગ ૬.૪૫ વાગ્યે ગોકલભાઈના ભાઈ વજસીભાઈએ ગોકલભાઈને ફોન કરીને કહ્યું કે તેઓ કામ પર જવા માટે મોટર સાયકલ માંગે છે અને જો તેમનું કામ પૂર્ણ થઈ જાય તો તેઓ પાછા આવે. તેથી, તેઓ કેશોદથી બામણાસા ગામ તરફ ગયા અને જ્યારે તેઓ કાળાભાઈના ખેતર પાસે પહોંચ્યા ત્યારે તેમને રોકવા માટે રસ્તાની બાજુમાં એક પોલીસ કર્મચારી, વજશીભાઈ રામશીભાઈ, મૂળુભાઈ મરખીભાઈ, કુહાડી અને કાળાભાઈ હમીરભાઈ ઉભા હતા. ગોકલભાઈએ વાહન ધીમું કર્યું ત્યારે મૂળુભાઈ મરખીભાઈએ ગોકલભાઈના માથા પર કુહાડીનો ઘા માર્યો અને તેથી તેઓ બધા

મોટર સાયકલ પરથી નીચે પડી ગયા અને ત્યારબાદ તેઓએ ગોકળભાઈને કુહાડી અને છરીથી આડેધડ માર મારવાનું શરૂ કર્યું. તેમણે જણાવ્યું કે જ્યારે તેમણે અને મિતેશ વચ્ચે પડવાનો પ્રયાસ કર્યો ત્યારે વજશીભાઈએ તેમના માથાના પાછળના ભાગમાં કાન ઉપર છરીનો ઘા માર્યો અને મિતેશને ખભાના પાછળના ભાગમાં પણ ઘા માર્યો અને તે દરમિયાન તેમની સોનાની ચેઈન પણ પડી ગઈ. મિતેશની સોનાની ચેઈન પણ પડી ગઈ. ત્યારબાદ, હુમલાખોરો કાળાભાઈની મોટર સાયકલ પર અખા તરફ ગયા. ગોકળભાઈ ગંભીર રીતે ઘાયલ થયા હતા અને તેઓ બેભાન હાલતમાં હતા. ત્યારબાદ, તેમણે બામણાસા ખાતે મસરીભાઈને તેમના મોબાઈલ પરથી ફોન કરીને વાહન સાથે ઘટના સ્થળે આવવાની જાણ કરી. તેથી, થોડા સમય પછી રાજુબાપુ બાવાજી મારુતિ વાન લઈને આવ્યા અને સામત ગોવિંદ અને વજસી કરસન આ રાજુબાપુ સાથે હતા. મસરીભાઈ મોટર સાયકલ લઈને આવ્યા. લખમણ નારણ અને કાના નારણ મોટર સાયકલ લઈને આવ્યા. મસરી ગોવિંદ, કાના નારણ, વજશી કરસન, સામત ગોવિંદ અને રાજુ બાપુ તેમને મારુતિ વાનમાં જૂનાગઢ સરકારી હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા. ડોક્ટરે ગોકળભાઈને મૃત જાહેર કર્યા અને તેમને અને મિતેશભાઈને સારવાર માટે હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા. આ સાક્ષીના કહેવા મુજબ, આ ઘટનાનું કારણ એ છે કે ઘટનાના લગભગ 6 મહિના પહેલાં ગોકળભાઈ અને વજશીભાઈ અને મૂળુભાઈ વચ્ચે રૂ. 15,000/- ના ભાડાને લઈને ઝઘડો થયો હતો અને તેમણે આ અંગે જૂનાગઢ પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ

આપી હતી. ઉપરોક્ત ફરિયાદ Exh.53 માં છે.તેમણે જુબાની આપી છે કે કાળાભાઈ હમીરભાઈ પોલીસ કર્મચારી તરીકે કામ કરે છે અને મૂળુભાઈ મારખી તલાટી-કમ-મંત્રી તરીકે કામ કરે છે અને ત્રણેય આરોપીઓ કોર્ટમાં હાજર છે અને તેમણે તેમને ઓળખી કાઢ્યા હતા. તેમણે મુદ્દામાલના હથિયારો પણ ઓળખી કાઢ્યા છે. ત્યારબાદ, તેમને અને મિતેશને ૧૧/૧૧/૦૬ ના રોજ સરકારી હોસ્પિટલમાંથી રજા આપવામાં આવી હતી. ઘટનાનું કારણ એ પણ છે કે વજશીભાઈ રામશીભાઈના ખેતરમાં ગોકળભાઈના ટ્રેક્ટરમાં માટી ભરેલી હતી અને ભાડાની રકમ રૂ. ૧૫,૦૦૦/- હતી. જોકે, વજશીભાઈ અને ગોકળભાઈ વચ્ચે ભાડાની ઉપરોક્ત રકમ અંગે ઝઘડો થયો હતો અને હાલની ઘટના ઉપરોક્ત ઝઘડાને કારણે બની હતી. તેમણે જુબાની આપી છે કે અગાઉ પણ 22.10.2007 અને 3.11.2007 ના રોજ, વજશીભાઈના પિતા, એટલે કે રામશીભાઈએ બામનાસા ઘેડના બહારગામ નજીક શાળા પાસે રસ્તામાં તેમના પર હુમલો કર્યો હતો અને કહ્યું હતું કે, "તમે મારા પુત્ર વજશીના કેસમાં સાક્ષી છો." આ સંદર્ભમાં તે જ દિવસે ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી હતી. પોલીસે આ મામલે તપાસ પણ કરી હતી અને રામશીભાઈની ધરપકડ પણ કરી હતી.

૧૫.ફરિયાદ પક્ષે મિતેશ હરદાસ કછોટ, પીડબલ્યુ ૧૮, એક્ઝ. ૫૯ ની પણ તપાસ કરી છે. આ સાક્ષી, રાજશીભાઈ માલદેભાઈ સાથે, પણ મૃતક ગોકળભાઈ સાથે હતા અને તેઓ હીરો હોન્ડા મોટર સાયકલ પર કેશોદ ગયા હતા. હીરો

હોન્ડામાં પેટ્રોલ ભરવાનું હતું અને ટાયર બદલવાનું હતું, તેથી તેઓ ત્યાં ગયા, પરંતુ ટાયર બદલાવ્યું નહીં કારણ કે ગોકળભાઈના ભાઈ વજશીભાઈએ સાંજે લગભગ ૬.૩૦ વાગ્યે ફોન પર તેમને જાણ કરી હતી કે તેમને મોટર સાયકલની જરૂર હોવાથી તાત્કાલિક આવવું જોઈએ અને તેથી, પેટ્રોલ ભર્યા પછી, તેઓ હીરો હોન્ડા મોટર સાયકલ પર આગળ વધ્યા. ગોકળભાઈ મોટર સાયકલ ચલાવી રહ્યા હતા અને તેઓ ગોકળભાઈની પાછળ બેઠા હતા અને રાજશીભાઈ તેમની પાછળ બેઠા હતા અને સાંજે લગભગ ૦૭:૧૫ વાગ્યે પોલીસ કર્મચારી કારાભાઈ હમીરભાઈના ખેતર પાસે પહોંચ્યા ત્યારે તેઓએ હળવા મોટરસાયકલમાં જોયું, કારાભાઈના ખેતર પાસે રસ્તા પર ત્રણ વ્યક્તિઓ ઉભા હતા. વજશી રામશી પાસે નગ્ન છરી હતી, કાળાભાઈ હમીરભાઈ પાસે પણ નગ્ન છરી હતી અને મૂળુભાઈ મરખીભાઈ નંદાણીયા પાસે કુહાડી હતી અને તેઓએ તેમને રોકવાનો પ્રયાસ કર્યો અને ગોકળભાઈએ વાહન ધીમું કર્યું. ત્યારબાદ, મૂળુભાઈ મરખીભાઈએ ગોકળભાઈના માથા પર કુહાડીનો ઘા માર્યો અને તેથી તેઓ મોટરસાયકલ સાથે નીચે પડી ગયા. ત્યારબાદ, તેઓએ ગોકળભાઈને આડેઘડ કુહાડી અને છરીઓથી મારવાનું શરૂ કર્યું. તેથી, તે અને રાજશીભાઈ ઉભા થયા અને જ્યારે તેઓએ વચ્ચે પડવાનો પ્રયાસ કર્યો ત્યારે વજશી રામશીએ તેના ડાબા ખભાના પાછળના ભાગમાં છરીનો એક ઘા માર્યો અને વજશીભાઈએ પણ રાજશીભાઈના માથા પર છરીનો ઘા માર્યો અને તે ઝપાઝપી દરમિયાન તેની સોનાની ચેઈન તેમજ રાજશીભાઈની સોનાની ચેઈન ખોવાઈ ગઈ. ત્યારબાદ,

તેઓ કાળાભાઈની મોટરસાયકલ પર આખા ગામ તરફ ભાગી ગયા. ત્યારબાદ તેમણે ગોકળભાઈના પિતરાઈ ભાઈ મશરીભાઈને મોબાઈલ ફોન પર ફોન કરીને ઘટનાની જાણ કરી અને ગોકળભાઈને હોસ્પિટલ ખસેડવા માટે વાહન સાથે ફોન પણ કર્યો. ત્યારબાદ, લગભગ દોઢથી પોણા કલાક પછી, મશરીભાઈ ગોવિંદભાઈ કરંગીયા, રાજુબાપુ બાવાજી મારુતિ વાન લઈને આવ્યા અને વજશી કરશન અને સામત ગોવિંદ પણ તેમની સાથે હતા અને લખમણભાઈ નારણભાઈ અને કાનાભાઈ નારણભાઈ પણ ત્યાં આવ્યા. ત્યારબાદ, મશરીભાઈ ગોવિંદભાઈ, સામતભાઈ ગોવિંદભાઈ, કાના નારણ અને વજશીભાઈ કરશનભાઈ અને રાજુબાપુ તેમને, રાજુબાપુ અને ગોવિંદભાઈને મારુતિ વાન જૂનાગઢ સરકારી હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા અને તેમને સારવાર માટે દાખલ કરવામાં આવ્યા. ગોકળભાઈની તપાસ કર્યા પછી, ડૉક્ટરે તેમને મૃત જાહેર કર્યા અને બંને ઘાયલોને સારવાર માટે દાખલ કરવામાં આવ્યા અને બીજા દિવસે એટલે કે ૧૧.૧૧.૦૬, રાત્રે ૧૧ વાગ્યે રજા આપવામાં આવી:સવારે ૩૦ વાગ્યે.

૧૬. ફરિયાદ પક્ષે મશરીભાઈ, ગોવિંદભાઈ કરંગીયા, PW20 (Exh.61) ની પણ તપાસ કરી છે. તેમણે જુબાની આપી છે કે આ ઘટના લગભગ 15 મહિના પહેલા બની હતી. તેમના કહેવા મુજબ, તે સમયે, જ્યારે તેઓ તેમના ખેતરમાં હતા, ત્યારે તેમને સાંજે લગભગ 07:30 – 08:00 વાગ્યે રાજાશી માલદેનો ફોન આવ્યો જેમાં તેમને જાણ કરવામાં આવી હતી કે જ્યારે તેઓ, ગોકલ કરશન અને

મિતેશ હરદાસ કેશોદથી આવી રહ્યા હતા, ત્યારે તેઓ કારાભાઈના ખેતર પાસે પહોંચ્યા ત્યારે પોલીસકર્મી, વજશી રામશી, મુલુભાઈ મારખી અને કાલા હમીરે હુમલો કર્યો હતો અને ગોકલભાઈ પર છરીઓ અને કુહાડીના ઘા માર્યા હતા અને તેથી તેમણે તેમને રાજુબાપુની મારુતિ વાન સાથે આવવા જણાવ્યું હતું. ત્યારબાદ, આ સાક્ષી પોતાની મોટરસાઈકલ પર ગામ ગયો હતો, પરંતુ રાજુબાપુ તેમને મળ્યા ન હતા અને તેથી તેમણે રાજુબાપુનો ફોન પર સંપર્ક કર્યો અને તેમને તાત્કાલિક કારાભાઈના ખેતરમાં તેમની મારુતિ વાન સાથે આવવા કહ્યું, જે આખાના રસ્તા પર આવેલું છે. ત્યારબાદ, તે કારાભાઈના ખેતર પાસે ગયો. મિતેશના ખભામાંથી અને રાજશી માલદેના માથામાંથી લોહી નીકળી રહ્યું હતું અને ગોકળભાઈ ત્યાં લોહીલુહાણ હાલતમાં પડેલા હતા અને તેમના શરીરના પાછળના ભાગમાંથી લોહી નીકળી રહ્યું હતું. તેમણે જુબાની આપી છે કે કાળાભાઈના ખેતરમાં દીવો હતો અને તે દીવા દ્વારા પ્રકાશ રસ્તા પર પડી રહ્યો હતો. જ્યારે તે કારાભાઈના ખેતર પાસે આવી રહ્યો હતો, ત્યારે રસ્તામાં તેણે તેના પિતરાઈ ભાઈ કાનાભાઈ નારણને ઘટના સ્થળે આવવા માટે બોલાવ્યો. જ્યારે તે ત્યાં પહોંચ્યો ત્યારે બંને ભાઈઓ – કાના નારણ અને લખમણ નારણ મોટર સાયકલ પર આવ્યા અને ત્યારબાદ સામતભાઈ ગોવિંદ અને વજશી કરશન ત્યાં આવ્યા અને ત્યારબાદ રાજુ બાપુ તેમની મારુતિ વાન લઈને આવ્યા. ત્યારબાદ, ઘાયલ ગોકળ કરશન, રાજશી અને મિતેશને મારુતિ વાન દ્વારા જૂનાગઢ સરકારી હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવ્યા. રસ્તામાં, રાજશીભાઈએ હકીકત વર્ણવી કે,

"જ્યારે રાજાશી માલદે, મિતેશ અને ગોકલ કરશન મોટર સાયકલ પર ઘરે આવી રહ્યા હતા, ત્યારે મુલુ મરખી, વજશી રામશી, કાલા હમીર કારાભાઈના ખેતર પાસે રસ્તા પર ઉભા હતા. મુલુભાઈ મરખી કુહાડી લઈને અને બે અન્ય છરીઓ લઈને વાહન રોકીને વાહન ધીમું કર્યું અને તે સમયે મુલુ મરખીએ ગોકલ કરશનના માથા પર કુહાડીનો ઘા માર્યો. તેથી, તેઓ રસ્તા પર મોટર સાયકલ સાથે પડી ગયા. ત્યારબાદ, કાલા હમીર અને વાજશીએ ગોકલ પર છરીના ઘા માર્યા. તેમણે જુબાની આપી કે જ્યારે તેમણે અને મિતેશ વચ્ચે પડ્યા, ત્યારે વાજશીએ તેમને (રાજશી) છરીનો ઘા માર્યો અને મિતેશના ખભા પર પણ છરીનો ઘા માર્યો. ત્યારબાદ, તેઓ લગભગ 10:00 વાગ્યે જૂનાગઢ સરકારી હોસ્પિટલમાં પહોંચ્યા. ગોકલભાઈની તપાસ કર્યા પછી, તેને મૃત જાહેર કરવામાં આવ્યો. મિતેશ અને રાજાશીને સારવાર માટે હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા. બીજા દિવસે સવારે તે ગામ આવ્યો. ગોકલ કહી રહ્યો હતો કે વજશીભાઈ રામશીભાઈ પાસેથી તેમના ટ્રેક્ટર દ્વારા વજશીભાઈ રામશીના ખેતરમાં માટી ઉતારવા માટે રૂ. ૧૫,૦૦૦/- ની રકમ બાકી છે અને તે રકમ વસૂલવાનો આગ્રહ રાખતા હાલની ઘટના બની છે. તેણે જુબાની આપી છે કે આરોપી મુલુભાઈ મરખીભાઈ તેના કાકાનો પુત્ર છે. વજશીભાઈ રામશીભાઈ અને કારાભાઈ હમીરભાઈ તેના ગામના છે અને તેથી તે તેમને ઓળખે છે. આ ત્રણેય વ્યક્તિઓ આજે કોર્ટમાં હાજર છે. પોલીસે આ સંદર્ભમાં તેનું નિવેદન લીધું.

૧૭. ફરિયાદ પક્ષે વજશીભાઈ કરસનભાઈ કરંગિયા (PW21) (Exh.66) ની પૂછપરછ કરી. આ સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે તે ઘટનાના દિવસે સાંજે લગભગ ૦૫:૦૦ વાગ્યે બામણાસા ગામ ગયો હતો અને તેને વાહનની જરૂર હોવાથી તેણે રાજાશી માલદે કરંગિયાને ફોન પર વાહન માટે જાણ કરી હતી. તેના બંને ભાઈઓ પાસે હીરો હોન્ડા મોટર સાયકલ નં.GJ11.AA3789 છે. ગોકળભાઈ, રાજાશીભાઈ અને મિતેશભાઈ હીરો હોન્ડા મોટર સાયકલ પર કેશોદ ગયા હતા. મોટર સાયકલ પર સ્ટેશનની બહાર જવાનું હોવાથી, તેણે ગામની નથુભાઈની દુકાનમાંથી કોઈન ડ્રોપ બોક્સ ફોન દ્વારા રાજાશી ઉર્ફે હરિયાને તેના મોબાઈલ નંબર ૯૮૨૫૯૨૧૯૬૦ પર ફોન કર્યો. જવાબમાં, તેણે કહ્યું કે, "તે હમણાં જ આવી રહ્યો છે." ત્યારબાદ, તે ગામમાં ગયો. આ સાક્ષીના કહેવા મુજબ, ઘટનાનું કારણ એ છે કે, ગોકળભાઈએ તેમના ટ્રેક્ટર દ્વારા વજશીભાઈ રામશીના ખેતરમાં ધૂળ/માટી ઉતારી હતી અને તેના ભાડા પેટે રૂ. ૧૫,૦૦૦/- ની રકમ તેમની પાસેથી બાકી હતી. આ બાબતે મતભેદ હોવાથી આ ઘટના બની હતી જેના પરિણામે ગોકળભાઈની હત્યા થઈ હતી. કોર્ટમાં ત્રણ આરોપીઓ હાજર છે અને તેઓ તેમના ગામના છે. પોલીસે આ સંદર્ભમાં તેમનું નિવેદન લીધું છે. મૃતક તેનો ભાઈ છે.

૧૮. ફરિયાદ પક્ષે કાનાભાઈ નારણભાઈ કરંગિયા (PW22) (Exh.67) ની પૂછપરછ કરી છે. તેમણે જુબાની આપી છે કે આ ઘટના 10.11.2006 ના રોજ

બની હતી અને તે દિવસે તેઓ તેમના ઘરે હાજર હતા. તેમણે જુબાની આપી છે કે લગભગ 7.45 વાગ્યે મશરીભાઈએ તેમને મોબાઈલ ફોન પર જાણ કરી હતી કે જ્યારે તેઓ, ગોકળભાઈ કરસનભાઈ અને મિતેશ હરદાસ ગામમાં આવી રહ્યા હતા, ત્યારે વજશી રામશી કછોટ, મુરુ માર્જી મંત્રી અને કાળાભાઈ હમીર પોલીસવાળાએ કુહાડી અને છરી જેવા ઘાતક હથિયારોથી હુમલો કર્યો હતો અને ગોકળભાઈ કરસનભાઈને ગંભીર ઈજાઓ થઈ છે, તેથી તેમણે કાળાભાઈની વાડી પાસે મારુતિ વાન લઈને આવવું જોઈએ. આ ઘટના કાળાભાઈ પોલીસવાળાની વાડી પાસે બની છે. ત્યારબાદ તેઓ પોતાની મોટર સાયકલ પર આગળ વધ્યા હતા અને રસ્તામાં લખમણ નારણ તેમને મળ્યા અને તેમણે તેમને ઘટના વિશે જણાવ્યું. ત્યારબાદ તેઓ (સાક્ષી) અને તેમનો ભાઈ લખમણ મોટર સાયકલ પર કારાભાઈની વાડી ગયા હતા. મશરીભાઈ પણ ત્યાં હતા અને રસ્તામાં કાળાભાઈ હમીરભાઈના ઘર પાસે પ્રકાશ હતો. ગોકળભાઈ લોહીલુહાણ હાલતમાં રસ્તા પર બેભાન હાલતમાં પડ્યા હતા અને રાજશી અને મિતેશ ત્યાં ઉભા હતા. રાજશીના માથામાંથી અને મિતેશના ખભામાંથી લોહી નીકળી રહ્યું હતું. તે સમયે રાજશી અને મિતેશએ જણાવ્યું છે કે તેઓ કેશોદથી મોટર સાયકલ પર આવી રહ્યા હતા, ગોકળભાઈ મોટર સાયકલ ચલાવી રહ્યા હતા અને જ્યારે તેઓ રસ્તા પર કાળાભાઈ હમીરભાઈની વાડી પાસે પહોંચ્યા ત્યારે વાજશી રામશી ખુદા છરી સાથે, મૂળુ માર્કેટી કુહાડી સાથે અને કાલા હમીર છરી સાથે ઉભા હતા અને તેઓએ વાહન રોકવાનો પ્રયાસ કર્યો અને ગોકળભાઈએ મોટર સાયકલ ધીમી

કરી અને મૂળુ માર્કેટીએ ગોકળભાઈના માથા પર કુહાડીનો ઘા કર્યો અને તેથી તેઓ મોટર સાયકલ સાથે જમીન પર પડી ગયા. ત્યારબાદ, ત્રણેયે ગોકળભાઈ પર છરી અને કુહાડીના ઘા કર્યા. મિતેશ અને રાજાશીએ દરમિયાનગીરી કરવાનો પ્રયાસ કર્યો અને તેથી, વજશી રામશીએ મિતેશના માથા પર છરીનો ઘા માર્યો અને રાજાશીના ખભા પર પણ છરીનો ઘા માર્યો. ત્યારબાદ, તે ત્રણેય અખાના રસ્તા તરફ ભાગી ગયા. તે દરમિયાન, રાજુ બાપુ મારુતિ વાન લઈને આવ્યો અને તેથી, તેણે સામતભાઈ, વજશીભાઈ અને મશરીભાઈ સાથે મળીને ઘાયલ વ્યક્તિઓને મારુતિ વાન સ્થિત જૂનાગઢ સરકારી હોસ્પિટલમાં ખસેડ્યા, જ્યાં ગોકળભાઈને મૃત જાહેર કરવામાં આવ્યા.

૧૯. ફરિયાદ પક્ષે બિનહથિયાર પોલીસ કોન્સ્ટેબલ રાજાભાઈ દેશાભાઈ ચુડાસમા (PW24) (Exh.75) ની પૂછપરછ કરી છે. આ સાક્ષી જૂનાગઢ પોલીસ હેડક્વાર્ટરમાં બિનહથિયાર પોલીસ કોન્સ્ટેબલ છે અને ૧૦.૧૧.૨૦૦૬ ના રોજ તેઓ બંધ શાખામાં આસિસ્ટન્ટ સ્ટોર કીપર તરીકે ફરજ બજાવતા હતા અને ૩૧.૭.૨૦૦૬ થી તેમને મસ્ટર ક્લાર્કનો વધારાનો હવાલો સોંપવામાં આવ્યો હતો. પોલીસે ૨૧.૧૧.૨૦૦૬ ના રોજ તેમનું નિવેદન લીધું છે. તેમણે મસ્ટર રજિસ્ટર પણ રજૂ કર્યું છે જેમાં સિનિયર નં.૬૩ પર સશસ્ત્ર પોલીસ કોન્સ્ટેબલ કાળાભાઈ હમીરભાઈ (મૂળ આરોપી નં.૩) ની હાજરી અંગેની વિગતોનો ઉલ્લેખ છે. ઉપરોક્ત રજિસ્ટર મુજબ, કાળાભાઈ ૯.૧૧.૨૦૦૬ સુધી

તેમની ફરજ પર હાજર હતા અને ૧૦.૧૧.૨૦૦૬ થી તેમને ગેરહાજર દર્શાવવામાં આવ્યા હતા. આ સાક્ષીની જુબાની મુજબ, કાળાભાઈ ૧૦.૧૧.૨૦૦૬ ના રોજ ગેરહાજર હોવાથી, તે દિવસે તેમને ફરજ સોંપવામાં આવી ન હતી. તેમના કહેવા મુજબ, ફરજ પર હાજર રહેલા વ્યક્તિઓને ફરજ સોંપવામાં આવે છે. કાળાભાઈ હમીરનો કોઈ માંદગીનો અહેવાલ ન હોવાથી કે અન્ય કોઈ રજાનો અહેવાલ ન હોવાથી, તેની નોંધ કરવામાં આવી નથી. તે જ પ્રદર્શન 78 દ્વારા રજૂ કરવામાં આવે છે.

૨૦. ફરિયાદ પક્ષે યોગેન્દ્રકુમાર દુર્લભજી પુરોહિત (PW26) (EXH. 84) ની પૂછપરછ કરી છે. તેમના નિવેદન મુજબ, 10.11.2006 ના રોજ તેઓ ASI તરીકે ફરજ બજાવતા હતા, અને 20.00 થી 24.00 કલાક સુધી તેઓ PSO ના ઈન્ચાર્જ હતા, અને બીજા દિવસે એટલે કે 11.11.2006 ના રોજ 00.00 થી 08.00 કલાક સુધી તેઓ PSO ના ઈન્ચાર્જ હતા, અને વહેલી સવારે, PSO દ્વારા નોંધાયેલી ફરિયાદ, જે જૂનાગઢ "B" ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશનમાં નોંધાયેલી હતી અને જે પીસી ગોપાલભાઈ જશમતભાઈ, બકલ નં. 350 દ્વારા, PSI, કેશોદને સંબોધીને મોકલવામાં આવી હતી, તે પ્રાપ્ત થઈ હતી. આ ફરિયાદ ૨૦૦૬ ના સીઆર નં. I – ૨૧૫ માં આઈપી કોડ ની કલમ ૩૦૨, ૩૨૬, ૩૨૪ અને બોમ્બે પોલીસ એક્ટ ની કલમ ૧૩૫ હેઠળ ગુનાઓ માટે નોંધવામાં આવી હતી. ફરિયાદી રાજાશી માલદે કરંગિયા દ્વારા વજશીભાઈ રામશીભાઈ, મુલુભાઈ

મરખીભાઈ અને કાળાભાઈ હમીરભાઈ વિરુદ્ધ ફરિયાદ નોંધાવવામાં આવી હતી. તેમણે સ્ટેશન ડાયરીમાં એન્ટ્રી નં. ૩/૦૬ દ્વારા ૦૪:૧૫ વાગ્યે તેની એન્ટ્રી કરી છે. તેમણે ગુનાનો ખાસ રિપોર્ટ તૈયાર કર્યો છે અને Cr.PC ની કલમ ૧૫૭ હેઠળ રિપોર્ટ મોકલવાની વ્યવસ્થા કરી છે. ગુનો નોંધ્યા પછી, આ સંદર્ભમાં વધુ તપાસ પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર શ્રી RJParmar ને સોંપવા અંગેની એન્ટ્રી કરવામાં આવી હતી. તેમને માર્ક ૬/૪ બતાવવામાં આવ્યો હતો. તે ગુનાની નોંધણી સંબંધિત રિપોર્ટ છે, જે PSI ને સંબોધિત છે. મૂળ ફરિયાદ માર્ક ૦-૦૬, તપાસ પંચનામા વગેરે સાથે કુલ ૧ થી ૧૦ કાગળો પ્રાપ્ત થયા હતા. તેમણે તે માર્ક ૬/૪ દ્વારા રજૂ કર્યું છે, જે પ્રદર્શન નં. ૮૫ આપવામાં આવ્યું છે. તેમને જૂનાગઢ બી - ડિવિઝન માર્ક ૦-૦૬ માં નોંધાયેલી ફરિયાદની નકલ પણ મળી હતી, જે માર્ક ૬/૩ સાથે મળી હતી. તેમણે તે માર્ક ૬/૩ દ્વારા રજૂ કરી છે. તેમણે જુબાની આપી છે કે "મને મૂળ ફરિયાદ સાથે તે જ મળ્યું છે. મને પ્રદર્શન ૫૩ દ્વારા મૂળ ફરિયાદ બતાવવામાં આવી છે, તે ગુનો નોંધવા માટે મળેલી ફરિયાદ જેવી જ છે. ગુનો નોંધ્યા પછી, તેમણે માર્ક ૬/૫ દ્વારા લેખિત આદેશ દ્વારા તે વધુ તપાસ માટે PSI પરમારને સોંપી દીધું છે. તેના પર તેમની સહી છે, જે પ્રદર્શન નં. ૮૬ પર રજૂ કરવામાં આવી છે. 'B' ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશનને ૦-૦૬ દ્વારા ફરિયાદ માર્ક ૫૩ સાથે મળી હતી, જે પ્રદર્શન નં. ૮૭ પર છે."

૨૧.ફરિયાદ પક્ષે સર્જક નિલેશભાઈ બારોટ (PW28), (EXH.105) ની પૂછપરછ કરી. સંબંધિત સમયે, આ સાક્ષી જૂનાગઢના "B" ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશનમાં PSI તરીકે ફરજ બજાવતા હતા. આ સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે ઘટના અંગે DO નં. 0462 ઓફ 2006 પ્રાપ્ત થતાં, તે જૂનાગઢની સિવિલ હોસ્પિટલ ગયો હતો અને હોસ્પિટલમાં રાજશીભાઈ માલદેભાઈ કરંગિયાને મળ્યો હતો. તેમણે ઘટનાનું વર્ણન કર્યું છે અને તેમના કહેવા મુજબ, તેમણે ફરિયાદ લખી હતી અને તેમને વાંચી સંભળાવી હતી અને ત્યારબાદ તેમણે રાજશી માલદેની સહી મેળવી હતી અને તેમણે પણ સહી કરી હતી. ત્યારબાદ, રિપોર્ટ સાથેની ફરિયાદ IP કોડની કલમ 302, 324, 326, 34 અને બોમ્બે પોલીસ એક્ટની કલમ 135 હેઠળ ગુનો નોંધવા માટે "B" ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશનમાં મોકલવામાં આવી હતી. તેમને Exh.85 બતાવવામાં આવી હતી અને તેમણે તેમની સહી ઓળખી હતી. ત્યારબાદ, ઉપરોક્ત ડીઓના સંદર્ભમાં, મૃતક ગોકળભાઈ કરશનભાઈનો મૃતદેહ 10/11/06 ના રોજ ફરજ પરના હોસ્પિટલના ASI પાસેથી મળ્યો હોવાથી, ડો. બુચે તેમને મૃત જાહેર કર્યા. આ સંદર્ભમાં વધુ તપાસ કરવા માટે PSO 'B' ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશન દ્વારા DO નં. 4628/06 પ્રાપ્ત થતાં, PSO શ્રી પીએસસોલંકીએ તેમની સ્ટેશન ડાયરીમાં એન્ટ્રી નં. 27/06 નોંધી અને વધુ તપાસ માટે DO ને તેમના નામે સમર્થન સાથે મોકલ્યા. ફરિયાદ લીધા પછી તેમને તે પ્રાપ્ત થયું હતું અને હોસ્પિટલમાં ફરજ પરના ASI એ તપાસ પંચનામા માર્ક 6/6 માટે એક્ટિઝક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટને

યાદ કરી. તે મુજબ, તેઓ સરકારી હોસ્પિટલના ઇમરજન્સી ટ્રીટમેન્ટ વોર્ડમાં હાજર હતા અને એક્ઝિક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટ શ્રી બી.પી.ચૌહાણ આવ્યા ત્યારે, ૧૧/૧૧/૦૬ ના રોજ ૦-૧૦ થી ૧-૧૦ વાગ્યા સુધી બે પંચો - જગદીશભાઈ સરમનભાઈ અને હરીશભાઈ નાથાભાઈની હાજરીમાં મૃતદેહનું પંચનામું કાઢવામાં આવ્યું. વજશીભાઈ કરશનભાઈ દ્વારા મૃતદેહની ઓળખ તેમના ભાઈના મૃતદેહ તરીકે કરવામાં આવી હતી. એક પુરુષ વ્યક્તિના મૃતદેહ પર મળી આવેલા કપડાં અને ઇજાઓની નોંધ તપાસ પંચનામાની વિગતો અનુસાર કરવામાં આવી હતી અને તેમના મૃત્યુનું કારણ જાણવા માટે મૃતદેહને કસ્ટડીમાં લેવામાં આવ્યો હતો. તેમને એક્ઝ-૨૧ નો પંચનામું બતાવવામાં આવ્યું છે, જેમાં તેમની સહી, બે પંચો અને એક્ઝિક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટ છે. તેમને યાદી માર્ક ૬/૧૦ મળ્યો, જે એક્ઝ-૧૦૭ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યો છે. તેમણે તપાસ સમયે માર્ક ૬/૮ દ્વારા 'માર્નોટ્ટર ફોર્મ' ભર્યું હતું, જે તેમણે રજૂ કર્યું છે. આ કેસમાં મૂળ ફોર્મ Exh-22 દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. ત્યારબાદ, તેમણે યાદી એક્ઝ-૨૩ બનાવી અને મૃતક ગોકલ કરશન કરંગિયાના મૃતદેહને પોસ્ટમોર્ટમ માટે અનુક્રમે ઇન્કવેસ્ટ પંચનામા અને ઇન્કવેસ્ટ ફોર્મ (માર્નોટ્ટર ફોર્મ) એક્ઝ-૨૧ અને ૨૨ સાથે મેડિકલ ઓફિસર જૂનાગઢને મોકલ્યો અને પોલીસ કોન્સ્ટેબલને તેમના કપડાં અને લોહીના નમૂના લેવા મોકલવામાં આવ્યા અને મૃતદેહને પોસ્ટમોર્ટમ માટે મોકલવામાં આવ્યો. એક્ઝ-૨૩ માં તેમની સહી છે, જેની ઓળખ તેમણે કરી છે. આ સિવાય, તેમણે બીજું કંઈ કર્યું

નથી અને ગોકલ કરશન હોસ્પિટલની યાદી તેમને મળી હોવાથી, તે જ યાદીને તપાસ કરવા માટે પીએસઓને મોકલવામાં આવી હતી, જે એક્ઝ-૧૦૮ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવી છે.

૨૨. ફરિયાદ પક્ષે પુંજભાઈ સોમાભાઈ સોલંકી (PW29) (Exh.110) ની પૂછપરછ કરી. આ સાક્ષી 10.11.2006 ના રોજ 20.00 વાગ્યાથી 11.11.2006 ના રોજ સવારે 08.00 વાગ્યા સુધી પોલીસ સ્ટેશનના ઈન્ચાર્જ હતા. તે સમયે, જૂનાગઢના 'B' ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશનના PSI તરીકે ફરજ બજાવતા શ્રી SNBarot ને હોસ્પિટલ ફરજ પરના કોન્સ્ટેબલ પાસેથી માહિતી મળી કે ફરિયાદી રાજશી માલદેને સારવાર માટે સરકારી હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. માહિતી મળતાં, તેઓ સરકારી હોસ્પિટલમાં ગયા અને ફરિયાદી રાજશી માલદેની ફરિયાદ લીધી. તેમણે PSO 'B' ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશન (Exhibit 85) ની યાદમાં આરોપીઓ સામે કલમ 302, 506 (2) વગેરે હેઠળ ગુનો નોંધવા માટે મૂળ ફરિયાદ સાથે રિપોર્ટ આપ્યો હતો. તે મુજબ, તેમણે ૧૧.૧૧.૦૬ ના રોજ રાત્રે ૦૧:૪૫ વાગ્યે આરોપી વજશી રામશી, મુલુભાઈ મરખી અને કાળાભાઈ હમીર કછોટ, બામણાસા ઘેડના રહેવાસી સામે 'બી' ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશન સીઆર નં. 1 - ૦/૦૬ હેઠળ ગુનો નોંધ્યો. તેમણે ૧૧.૧૧.૦૬ ના રોજ રાત્રે ૦૧:૪૫ વાગ્યે પ્રદર્શન પડ દ્વારા મૂળ ફરિયાદ નોંધાવી અને તેમાં પોતાની સહી કરી. તેઓ આજે ફરિયાદ પુસ્તિકા લાવ્યા છે. તે

મુજબ, આ કેસમાં પ્રદર્શન ૮૭ દ્વારા ૦/૦૬ ની નકલ રજૂ કરવામાં આવી છે. તેને સ્વીકારવાની તારીખ અને સમય ત્યાં છે અને તેમણે પીએસઓ તરીકે પોતાની સહી મૂકી હતી કારણ કે ગુનો કેશોદ પોલીસ સ્ટેશનના અધિકારક્ષેત્ર હેઠળ હોવાથી, તેમણે તેને આગળ ધપાવવા માટે સમર્થન અને સહી કરી હતી. તેમણે અધિકૃત પોલીસ કર્મચારી ગોપાલભાઈ જશમતભાઈ, બકલ નં.૩૫૦ સાથે પ્રદર્શન ૮૫ મોકલવા માટે સમર્થન આપ્યું હતું. કેશોદ પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટરને તે મળ્યું છે. પ્રદર્શન - ૮૫ માં તેમની સહી છે. તેમણે તે ઓળખી કાઢી હતી. તેમણે સ્ટેશન ડાયરીમાં ગુનો નોંધવા માટે ૦૧:૪૫ વાગ્યે એન્ટ્રી નં.૩ દ્વારા એન્ટ્રી કરી હતી. તે તેમના હસ્તાક્ષરમાં છે. તેઓ મૂળ સ્ટેશન ડાયરી લાવ્યા હતા. તેમણે તે જ રજૂ કરી હતી. સાચી નકલ બનાવ્યા પછી, તે રજૂ કરવામાં આવે છે અને એક્ઝ. ૧૧૧ તરીકે આપવામાં આવે છે. એક્ઝ. ૮૫ સાથે જોડાયેલા કાગળો પીઆઈ કેશોદને મોકલવામાં આવ્યા હતા. હોસ્પિટલ ફરજ પરના કોન્સ્ટેબલના ડીઓ ૪૬૨૮/૦૬, તારીખ ૧૦.૧૧.૦૬ તરીકે, ગોકળભાઈ કરશનના મૃતદેહની પ્રાપ્તિની જાણ તેમના પોલીસ સ્ટેશનમાં કરવામાં આવી હતી, તેમણે તેની પાછળની બાજુએ ૨૨:૪૫ વાગ્યે સ્ટેશન ડાયરીની એન્ટ્રી નં. ૨૭/૦૬, ૨૨:૪૫ વાગ્યે કરી હતી. તેમણે જરૂરી કાર્યવાહી કરવા માટે 'બી' ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશનના પીએસઆઈ શ્રી બારોટને સમર્થન આપ્યું છે. તેમની સહી ત્યાં છે. આ કેસમાં પ્રદર્શન ૧૦૮ દ્વારા એન્ટ્રી કરવામાં આવી છે. તેમણે આ એન્ટ્રી તેમના હસ્તાક્ષરમાં કરી હતી. તે સ્ટેશન ડાયરી લઈને આવ્યો છે. આ એન્ટ્રી

૧૦.૧૧.૦૬ ના રોજ કરવામાં આવી છે. તેમણે તેની સાચી નકલ રજૂ કરી હતી. તે પ્રદર્શન ૧૧૨ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવી છે. પ્રદર્શન ૮૫ સાથે જોડાયેલા ક્રમાંક ૧ થી ૧૦ ના કાગળો - મૂળ ફરિયાદ અને તેની ૦/૦૬ ની ફરિયાદ નોંધવા માટેનો અહેવાલ, તપાસ માટે ચાટી, તપાસ પંચનામા, તપાસ ફોર્મ, પોસ્ટમોર્ટમ કરવા માટે ચાટી વગેરે કાગળો કેશોદ પોલીસ સ્ટેશનના હતા, તે પોલીસ કર્મચારી ગોપાલભાઈ સાથે મોકલવામાં આવ્યા છે. તેમણે ઉપરોક્ત સિવાય અન્ય કોઈ કાર્યવાહી હાથ ધરી નથી.

૨૩. ફરિયાદ પક્ષે ભરતભાઈ બાબુભાઈ ભેસદડિયા (પબ્લિકન ૩૦) (એક્સએચ.૧૧૩) ની તપાસ કરી છે. સંબંધિત સમયે, આ સાક્ષી જૂનાગઢની કલેક્ટર ઓફિસની ગૃહ શાખામાં નાયબ મામલતદાર તરીકે ફરજ બજાવતા હતા. તેઓ જૂનાગઢના અધિક જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલા હથિયાર રાખવા પર પ્રતિબંધ માટેના મુંબઈ પોલીસ અધિનિયમની કલમ ૩૭(૧) ની સૂચનાની ફાઈલ લાવ્યા હતા. જૂનાગઢના અધિક જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટે ૧.૧૧.૨૦૦૬ ના રોજ જૂનાગઢ જિલ્લાના સમગ્ર વિસ્તાર માટે હથિયાર રાખવા પર પ્રતિબંધ માટે જાહેરનામું ૦૨.૧૧.૦૬ થી ૩૦.૧૧.૦૬ સુધી જારી કર્યું હતું. તેમાં અધિક જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટની સહી છે. ઉપરોક્ત સૂચના જે ક્રમાંક ૭ માં દર્શાવેલ છે, તે જૂનાગઢ જિલ્લાની પ્રાદેશિક હદ હેઠળ આવતા કેશોદ, વેરાવળ વગેરે જેવા તમામ વિસ્તારોમાં પ્રકાશન માટે મોકલવામાં આવી હતી અને તેને પ્રકાશન માટે માહિતી

વિભાગને પણ મોકલવામાં આવી છે. તે કેશોદ, માંગરોળ અને વેરાવળના તમામ મામલતદારો અને વિભાગીય પોલીસ અધિકારીઓને અને સબ ડિવિઝનલ મેજિસ્ટ્રેટને પણ મોકલવામાં આવ્યું છે. તેમણે ઉપરોક્ત રેકૉર્ડ લાવ્યો છે અને તે મુજબ, મુંબઈ પોલીસ અધિનિયમની કલમ 37 (1) મુજબ 02.11.06 થી 30.11.06 સુધી કેશોદ શહેર અને તાલુકાના ગ્રામ્ય વિસ્તાર સહિતના વિસ્તારમાં શસ્ત્રો રાખવા પર પ્રતિબંધ મૂકતો જાહેરનામું બહાર પાડવામાં આવ્યો હતો અને તેની ઝેરોક્ષ નકલ 6/36 ચિહ્નિત થયેલ છે. તેમણે મૂળ નકલની ઝેરોક્ષ કર્યા પછી તેની સાચી નકલ રજૂ કરી હતી. નાયબ ચિટનીસની સહી છે. તેમણે તે ઓળખી કાઢ્યું હતું. તે પ્રદર્શન 114 દ્વારા પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યું છે. આમ, કેશોદ વિસ્તારમાં શસ્ત્રો રાખવા પર પ્રતિબંધની સૂચના 02.11.06 થી 30.11.06 સુધી અમલમાં હતી.

૨૪.ફરિયાદ પક્ષે રાજેશભાઈ જેઠાભાઈ પરમાર, (PW31) (Exh.118), જે આ કેસમાં તપાસ અધિકારી હતા, તેમની પૂછપરછ કરી છે. તેમણે જુબાની આપી છે કે જ્યારે તેઓ 11.11.06 ના રોજ કેશોદ પોલીસ સ્ટેશનમાં PSI તરીકે ફરજ બજાવી રહ્યા હતા, ત્યારે કેશોદ પોલીસ સ્ટેશન CRNo. I – 115/06 દ્વારા વાજશી ભૈરમભાઈ, મુલુભાઈ મરખીભાઈ અને કાળાભાઈ હમીરભાઈ, રહે. બામનાળા ઘેડ સામે ફરિયાદ વહેલી સવારે 04:15 વાગ્યે નોંધાઈ હતી. પીએસઓએ, યાદી (Exh.86) સાથે, વધુ તપાસ સોંપી છે, તેમણે તપાસનો

હવાલો સંભાળ્યો છે. તપાસનો હવાલો સંભાળ્યા પછી, તેઓ 11.11.06 ના રોજ સવારે 08:00 વાગ્યે ગુનાના સ્થળે ગયા અને બામનાસાથી આખા ગામ તરફ જતા રસ્તા પર કાળાભાઈ હમીરના ખેતર પાસે પહોંચ્યા. પંચ હરદાસ ભીખા અને નાથાભાઈ દુદાની હાજરીમાં પંચનામું દોરવામાં આવ્યું હતું. તેમણે લોહીના ડાઘવાળી જગ્યા પરથી લોહીથી ખરડાયેલી માટી અને લોહી વગરની નિયંત્રિત માટી થોડા દૂરથી ટીન બોક્સમાં ભરી અને પંચોની સહીવાળી કાપલી લગાવી, તેને સીલ કર્યા પછી, તે જમ કરવામાં આવી હતી. તે જગ્યાથી થોડે દૂર છરીના રેકિસનનો મ્યાન પડેલો હતો અને તેણે પંચનામાના નિયમ મુજબ તેને કાપડની થેલીમાં મૂક્યો હતો અને કાપલી પર પંચોની સહી મેળવ્યા પછી તે જમ કરવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ, ઘટના સ્થળથી આખા ગામ તરફ જતા દક્ષિણમાં કાળાભાઈ હમીરભાઈના ખેતરમાં જતા, ઘર લોહીના ડાઘથી લગભગ 61 ફૂટના અંતરે આવેલું છે અને ત્યાં એક ઝાડ છે અને એક ઇલેક્ટ્રિક લેમ્પ લટકતો છે, જે કાર્યરત સ્થિતિમાં જોવા મળે છે અને આ સંદર્ભે વિગતવાર પંચનામું બંને પંચોની હાજરીમાં એકઠા 36 દ્વારા દોરવામાં આવ્યું હતું. પંચોએ પહેલા પાના પર અને બીજા પાના પર જ્યાં તે પૂર્ણ થયું છે ત્યાં સહીઓ મૂકી અને તેમણે સહીને 'મારી સામે' તરીકે મૂકી અને ઉપરોક્ત પંચનામું 09:30 વાગ્યે પૂર્ણ થયું અને FSL અધિકારી પણ તેમની સાથે હતા, અને તેમણે તપાસ રિપોર્ટ માર્ક 6/10 અને FSL અધિકારી શ્રી બાપોદરાની સહી તેમજ તેમની સહી પણ ભરી. તે અનુક્રમે એકઠા 119 દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. ત્યારબાદ, તે જ દિવસે, ફરિયાદી

રાજાશી ઉર્ફે હરિયો માલદે કરંગિયાનું વધુ નિવેદન બામનાસા ઘેડ ગામની બહાર નોંધવામાં આવ્યું. સાક્ષી મિતેશ હરદાસનું નિવેદન પણ નોંધવામાં આવ્યું. રાજાશી ઉર્ફે હરિયો માલદેએ આછા ગુલાબી રંગનો શર્ટ પહેર્યો હતો અને તે લોહીના ડાઘવાળો હતો. પંચનામાના ખાસ મુજબ તેને જમ કરવામાં આવ્યો. મિતેશ હરદાસે ગ્રે રંગનો ખુલ્લો શર્ટ પહેર્યો હતો અને તે પણ લોહીના ડાઘવાળો હતો અને તેના ખિસ્સા હતા. ઉપરોક્ત શર્ટ જમ કરવામાં આવ્યો હતો. ઉપરોક્ત શર્ટની ડાબી બાજુ અને ખભા બાજુ પર લોહીના ડાઘા હતા. મુદ્દામાલ કલમ નં. 4 ના બંને શર્ટ બતાવવામાં આવ્યા છે, તે એક જ છે. પંચનામા વિડિઓ પ્રદર્શન 38 પંચ કેશવ કરશન અને પરબત મુલુની હાજરીમાં દોરવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ, તેમના હસ્તાક્ષરો મેળવવામાં આવ્યા હતા અને તેમણે સહી 'મારી સમક્ષ' તરીકે મૂકી હતી. તેમણે તે જ ઓળખી કાઢ્યા હતા. તેમને મુદ્દામાલ કલમ નં. 3 દ્વારા છરીનો મ્યાન અને લોહીથી ખરડાયેલી માટી અને લોહી વગરની માટી બતાવવામાં આવી હતી. મુદ્દામાલ કલમ નં. 1 થી 3 દ્વારા અને તેમણે જુબાની આપી છે કે ઉપરોક્ત વસ્તુઓ એ જ છે જે જમ કરવામાં આવી હતી.

૨૫. શ્રી ડગલી સાથે આરોપી નં. ૧ ના વિદ્વાન વકીલ શ્રી નાણાવટીએ ભારપૂર્વક દલીલ કરી છે કે આરોપી નં. ૧ આ કેસમાં ખોટી રીતે સંડોવાયેલ છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે PW18 – રાજાશીભાઈ કરંગિયા (EXH. 52) અને PW 19 – મિતેશ હરદાસ કછોટ (EXH.59) ના પુરાવા જોતાં, એવું લાગે છે કે તેઓ તકવાદી

સાક્ષી છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે કથિત ઘટના 10.11.2006 ના રોજ સાંજે લગભગ 7.15 વાગ્યે બની હતી. તેમણે દલીલ કરી છે કે સામાન્ય રીતે નવેમ્બર મહિનામાં લગભગ 6.00 વાગ્યે સૂર્યાસ્ત થાય છે, અને તેથી આરોપીને ઓળખવાનું પણ શક્ય નથી. તેમણે સાક્ષીઓના પુરાવા વાંચ્યા છે અને દલીલ કરી છે કે મોટર સાયકલ મૃતક દ્વારા ચલાવવામાં આવી હતી અને બંને ધાયલ વ્યક્તિઓ પાછળ બેઠેલા હતા. તેમણે દલીલ કરી છે કે મૃતકને થયેલી ઈજા વિશે ફરિયાદ પક્ષની વાર્તા વિશ્વસનીય નથી. તેમણે સાક્ષી રાજશીભાઈ (PW18) ના પુરાવા વાંચ્યા છે અને દલીલ કરી છે કે પેરા-41 માં આ સાક્ષીએ ઉલટતપાસમાં જુબાની આપી છે કે ઘટના પછી તેમણે તરત જ ફોન પર મસરીભાઈને જાણ કરી હતી. તેમણે દલીલ કરી છે કે ગુનાના સ્થળે મસરીભાઈની હાજરી શંકા પેદા કરે છે. તેમણે એવી પણ દલીલ કરી છે કે રેકૉર્ડ પરના પુરાવા જોતાં ફોન કોલની વાર્તા પણ શંકા પેદા કરે છે. તેમણે ધાયલ સાક્ષીઓ PW18 અને 19 ની તપાસ કરનારા ડૉક્ટરના પુરાવા પણ વાંચ્યા છે અને દલીલ કરી છે કે ઈજાઓ સ્વયં સંડોવાયેલી છે. વિદ્વાન કાઉન્સેલ શ્રી નાણાવટીએ પણ ભારપૂર્વક દલીલ કરી છે કે આરોપી નંબર 1 હત્યાના આ ગંભીર ગુનામાં ખોટી રીતે સંડોવાયેલો છે. તેમણે રાજશીભાઈ માલદેભાઈ (PW18) (Exh.52) ના મૌખિક પુરાવા અને મિતેશ હરદાસ કછોટ (PW19) (Exh.59) ના મૌખિક પુરાવા વાંચ્યા છે અને દલીલ કરી છે કે તેમના પુરાવા જોતાં, સ્પષ્ટપણે લાગે છે કે તેઓ જ આકસ્મિક સાક્ષી છે. તેમણે ગુનાના સમય વિશે ધ્યાન દોર્યું છે અને દલીલ કરી છે કે ફરિયાદ

પક્ષના કહેવા મુજબ કથિત ઘટના 10.11.2006 ના રોજ સાંજે 7.15 વાગ્યે બની હતી. તે નવેમ્બર મહિનો હતો અને નવેમ્બરમાં સાંજે 6.00 વાગ્યે સૂર્યાસ્ત થયો હતો, જેનો અર્થ એ થયો કે કથિત ઘટના સમયે સંપૂર્ણ અંધારું હતું અને અપીલકર્તા – આરોપી નં. 1 ની ઓળખ પણ શક્ય નહોતી. તેમણે દલીલ કરી છે કે ફરિયાદ પક્ષના કેસની વાર્તા કે મૃતક મોટર સાયકલ ચલાવી રહ્યો હતો અને બંને ધાયલ વ્યક્તિઓ પાછળ બેઠેલા હતા અને આરોપીઓએ તેમના પર હુમલો કર્યો હતો તે વિશ્વસનીય નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે ગુનાના સ્થળે રાજશીભાઈ (PW18) ની હાજરી શંકા પેદા કરે છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે ફોન કોલની વાર્તા શંકા પેદા કરે છે. તેઓ ઉભા અને શિક્ષિત સાક્ષી છે. તેમણે મોટરસાયકલની દિશા અંગેના પુરાવા વાંચ્યા છે અને દલીલ કરી છે કે આ પરિસ્થિતિ ધાયલ સાક્ષીના પુરાવાઓની વિશ્વસનીયતા અંગે પણ શંકા પેદા કરી રહી છે. તેમણે તબીબી પુરાવા વાંચ્યા છે અને દલીલ કરી છે કે PW18 અને PW19 દ્વારા મળેલી ઈજાઓ જોતાં, તે સ્વયંભૂ છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે ફરિયાદી પક્ષનો કેસ ફરિયાદી રાજશીભાઈના પુરાવા પર આધારિત છે અને હકીકતમાં જો તેમના પુરાવા, મિતેશ હરદાસના પુરાવા સાથે મળીને જોવામાં આવે તો, તે સ્પષ્ટ છે કે આરોપીની સંડોવણી, આરોપી દ્વારા હથિયારોના ઉપયોગ અને આરોપી દ્વારા ભજવવામાં આવેલી ભૂમિકા અંગે વિરોધાભાસ છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે રેકૉર્ડ જોતાં, સ્પષ્ટપણે દેખાય છે કે ઘટના સમયે, રાજશીભાઈ અને મિતેશભાઈ હાજર પણ નહોતા. રાજશીભાઈ અને મિતેશભાઈને મળેલી ઈજા પ્રકૃતિમાં ખૂબ જ

અસ્પષ્ટ છે અને તે જ સ્વ-ઈન્ફોર્મેશન દ્વારા થઈ શકે છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે સોનાની ચેઈન છીનવી લેવાની વાર્તા પણ પુરાવા રજૂ કરીને સાબિત થતી નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે ગુનાના સ્થળેથી સોનાની ચેઈન મળી નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓના કહેવા મુજબ, મૃતક ગોકળભાઈના માથાના પાછળના ભાગમાં કુહાડીનો ઘા મારવામાં આવ્યો હતો. જોકે, મૃતક ગોકળભાઈના માથા પર કોઈ ઈજા જોવા મળી નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે બે સાક્ષી રાજશીભાઈ અને મિતેશભાઈ, જેમણે પોતાને નજરે જોનારા સાક્ષી અને ઘાયલ સાક્ષી ગણાવ્યા હતા, પરંતુ હકીકતમાં, તેઓ બનાવટી, બનાવટી અને ઉપજાવી કાઢેલા સાક્ષી છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે તબીબી પુરાવા પણ સાક્ષી રાજશીભાઈ અને મિતેશભાઈના કહેવાને સમર્થન આપતા નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે ફરિયાદ પક્ષનો કેસ એ છે કે ત્રણ આરોપીઓએ તેમના હથિયારોનો ઉપયોગ કર્યો હોવાનું અને અનેક મારામારીઓ કરી હોવાનું જણાવ્યું હતું, જોકે, ડૉક્ટર સમક્ષ, બે આરોપીઓના નામ દર્શાવવામાં આવ્યા ન હતા અને ત્યારબાદ તેમને ફસાવવાની માંગ કરવામાં આવી હતી. ડૉક્ટરને એ પણ પૂછવામાં આવ્યું હતું કે ઇતિહાસ આપવામાં આવ્યો ત્યારે કોઈ નામ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા કે નહીં અને ડૉક્ટર દ્વારા ખાસ કહેવામાં આવ્યું છે કે એક સિવાય, કોઈ નામ જાહેર કરવામાં આવ્યા ન હતા. તેથી, તે સ્પષ્ટપણે સ્થાપિત થાય છે કે બે આરોપીઓના નામ પછીથી ફસાવવામાં આવ્યા હતા. તેમણે દલીલ કરી છે કે ઘટનાનું સ્થળ પણ બદલાયું છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે સાક્ષી રાજશીભાઈએ

જણાવ્યું છે કે આ ઘટના કરત્રા પોલીસવાળાની વાડી પાસે બની હતી અને મૂળુભાઈએ મૃતક ગોકલભાઈના માથા પર કુહાડીનો એક ઘા કર્યો હતો અને ત્યારબાદ બધાએ એક પછી એક ઘા કર્યા હતા. તેમણે દલીલ કરી છે કે ઘટના સ્થળે, સાક્ષીઓના આરોપ મુજબ, મોટરસાયકલ મળી ન હતી અને ઘટના સ્થળ નજીક વ્હીલના કોઈ નિશાન પણ મળ્યા ન હતા, જેમ કે સાક્ષીઓ દ્વારા આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો અને, તેથી, સાક્ષીઓ દ્વારા આક્ષેપ કરાયેલ ઘટના સ્થળની વાત કરીએ તો, સમગ્ર કેસ એક જ રીતે ઉભો થાય છે અને બનાવટી બને છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે પંચનામા પણ બનાવવામાં આવ્યો ન હતો અને તે મોટરસાયકલ પણ પાછી મળી નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે PW18 ના મૌખિક પુરાવા મુજબ, કથિત ઘટનાની તારીખથી 6 મહિના પહેલા, વજશી મુલુ અને ગોકલભાઈ વચ્ચે કોઈ ઝઘડો થયો હતો અને ફરિયાદ પણ દાખલ કરવામાં આવી હતી. તેમણે દલીલ કરી છે કે વશીભાઈએ માટી ભરવાના હેતુથી ગોકલભાઈનું ટ્રેક્ટર ભાડે રાખ્યું હતું અને આ કામ માટે ગોકલભાઈને રૂ. 15,000/- ની રકમ ચૂકવવાનું નક્કી થયું હતું અને તે હેતુ માટે વશીભાઈ અને ગોકલભાઈ વચ્ચે કોઈ ઝઘડો થયો હતો અને તે સંબંધમાં આંતરવિવાદને કારણે, હાલના અપીલકર્તા – આરોપી નં. 1 પર હાલના કેસમાં ખોટી રીતે કેસ દાખલ કરવામાં આવ્યો છે. પુરાવાઓ પરથી પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે ઘાયલ વ્યક્તિઓ અને મૃતક વચ્ચે કોઈ મિત્રતા નહોતી. તેમણે વધુમાં દલીલ કરી છે કે મૃતકને ગુનાના સ્થળેથી હોસ્પિટલ લઈ જનારા કોઈ સાક્ષીઓની પૂછપરછ કરવામાં આવી નથી. તેમણે

દલીલ કરી છે કે જો કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરાયેલા પુરાવાઓની પ્રશંસા કરવામાં આવે તો, સ્પષ્ટપણે એવું લાગે છે કે ગોકળભાઈના માથા પર કોઈ ઈજા નોંધાઈ નથી. તબીબી પ્રમાણપત્ર પણ ફરિયાદ પક્ષના સિદ્ધાંતને સમર્થન આપતું નથી. પોસ્ટ મોર્ટમ નોટમાં પણ એવી કોઈ ઈજા દર્શાવવામાં આવી નથી જે કુહાડી જેવા હથિયારથી થઈ શકે અને તેથી, કુહાડીનો પહેલો ઘા કર્યા પછી, બીજો આરોપી જોડાયો અને પછી ફરિયાદ પક્ષની વાર્તાને ફરિયાદ પક્ષના પુરાવાઓથી સમર્થન અને સમર્થન મળતું નથી કે મૃતક પર છરી અને કુહાડીથી એક પછી એક બીજા ઘા કરવામાં આવ્યા. તેનાથી વિપરીત, તેણે ઘટના કઈ રીતે બની હોવાનું કહેવાય છે તે અંગેના સમગ્ર સંસ્કરણને ખોટો સાબિત કર્યું છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે, હકીકતો અને સંજોગોમાં, જ્યારે ફરિયાદ પક્ષના કેસનો આધાર જ બનાવવામાં આવ્યો અને ઉપજાવી કાઢવામાં આવ્યો અને અન્ય કોઈ સાક્ષીઓ તરફથી સમર્થન ન મળ્યું, ત્યારે વિદ્વાન ન્યાયાધીશે દોષિત ઠેરવવાનો આદેશ પસાર કરવો જોઈતો ન હતો. તેમણે દલીલ કરી છે કે ફરિયાદ પક્ષ પણ એ સાબિત કરવા માટે કોઈ સામગ્રી એકત્રિત કરી શક્યો નથી કે વાડી કારાભાઈ પોલીસવાળાની છે કે નહીં અને સાક્ષીઓએ જણાવ્યા મુજબ તેમની વાડી ઘટના સ્થળની નજીક આવેલી છે કે નહીં. તેમણે દલીલ કરી છે કે દરેક તબક્કે સાક્ષીઓએ દલીલ સુધારવાનો પ્રયાસ કર્યો છે અને જે હકીકતો ત્યાં નથી તે રજૂ કરીને દલીલને સમર્થન આપવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે દરેક તબક્કે સાક્ષીઓએ એક વાર્તા રજૂ કરીને અલગ અલગ વાર્તા આપવાનો પ્રયાસ

કર્ચો છે જે તેમને અનુકૂળ છે અને ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા જરૂરી વાર્તાને પણ ઘડી છે.જો સમગ્ર વાર્તાની તપાસ કરવામાં આવે તો એવું લાગે છે કે ફરિયાદ પક્ષ આરોપી સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપને સાબિત કરવામાં ખરાબ રીતે નિષ્ફળ ગયો છે. તેથી, તેમણે દલીલ કરી છે કે ઉપરોક્ત મુજબ આરોપીને દોષિત ઠેરવવા અને સજા ફટકારવામાં વિદ્વાન ન્યાયાધીશ દ્વારા પસાર કરાયેલ ચુકાદો અને આદેશ ગેરકાયદેસર અને અન્યાયી છે અને તેથી, તેને રદ કરવાની અને બાજુ પર રાખવાની જરૂર છે અને ન્યાયના હિતમાં આરોપીને નિર્દોષ જાહેર કરવાની જરૂર છે.

૨૬.૨૦૧૦ ના ફોજદારી અપીલ નં. ૪૦૫ માં અપીલકર્તા – મૂળ આરોપી નં. ૨ વતી શ્રીમતી નિશા પરીખ સાથે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી સિંહે દલીલ કરી છે કે PW ૧૮ ના ફકરા-૨ માં આપેલા જુબાની મુજબ, તેમણે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે કથિત ઘટનાના કારણો એ હતા કે ૬ મહિના પહેલા મૃત ગોકળભાઈ અને વજશીભાઈ વચ્ચે કોઈ ઝઘડો થયો હતો, જે સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે આરોપી નં. ૧ અને મૃત ગોકળભાઈ વચ્ચે વિવાદ હતો અને તેનો હાલના આરોપી નં. ૨ સાથે કોઈ સંબંધ નથી. તેથી, સ્પષ્ટપણે એવું લાગે છે કે હાલના અપીલકર્તા – આરોપી કથિત ઘટનામાં ખોટી રીતે સામેલ થયા છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે ફરિયાદ પક્ષની વાર્તા જોતાં સાક્ષીઓ ખૂબ જ રસ ધરાવતા સાક્ષીઓ છે અને તેમણે વાર્તાને અતિશયોકિતપૂર્ણ રીતે રજૂ કરી છે. રેકૉર્ડ પરથી, સ્પષ્ટપણે

એવું લાગે છે કે તેમણે ઘટના જોઈ નથી અને કહેવાતા ધાયલ નજરે જોનારાઓએ પણ ડૉક્ટર સમક્ષ અન્ય બે આરોપીઓના નામ આપ્યા નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે ધાયલ નજરે જોનારા સાક્ષીઓના શરીર પરના ઘા સ્વયંભૂ રીતે લગાવેલા હોવાનું જણાયું છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે સાક્ષીઓના નિવેદનમાં ઘણા વિરોધાભાસ, અતિશયોક્તિ અને ભૂલો છે. સાક્ષીઓના નિવેદન મોડા તબક્કે નોંધવામાં આવ્યા છે. તબીબી પુરાવા ફરિયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન આપતા નથી. ફરિયાદ પક્ષનો કેસ એ છે કે આરોપીએ મૃતકના માથા પર કુહાડીથી હુમલો કર્યો હતો અને તેના કારણે મૃતક અને ધાયલ સાક્ષીઓ નીચે પડી ગયા હતા, પરંતુ તબીબી પ્રમાણપત્ર જોતાં, મૃતકના માથા પર કોઈ ઈજા જોવા મળી નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે કથિત ઘટના સ્થળેથી મોટરસાયકલ પણ મળી નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે પંચોએ પણ ફરિયાદ પક્ષના કેસને ટેકો આપ્યો નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે એક પણ સ્વતંત્ર સાક્ષીએ ફરિયાદ પક્ષના કેસને ટેકો આપ્યો નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે દરેક તબક્કે, સાક્ષીઓએ એક વાર્તા રજૂ કરીને અલગ અલગ સંસ્કરણ આપવાનો પ્રયાસ કર્યો છે જે તેમના માટે અનુકૂળ છે અને ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા જરૂરી વાર્તાને પણ ઘડી છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે PW18 ના નિવેદન મુજબ, એવું લાગે છે કે તેણે મોબાઈલ પર મસરીભાઈને ફોન કર્યો હતો. મારુતિ વાન સાથે આવેલા અન્ય વ્યક્તિઓ રાજુ બાપુ, અમિત ગોવિંદ અને વાજસી કરસન, લક્ષ્મણ નારંગ અને કાના નારંગ હતા જે ઘટના સ્થળે આવેલા વ્યક્તિઓ કાં તો PW18 ના સંબંધીઓ હતા અથવા PW18 ના

જૂથના હતા, પરંતુ, તેઓ મૃતકના પરિવારના સભ્યો નહોતા.તેમણે દલીલ કરી છે કે ઉપરોક્ત વ્યક્તિઓની મદદથી ગોકળભાઈને જૂનાગઢ હોસ્પિટલમાં લઈ જતા પહેલા મૃતકના પરિવારના સભ્યોને ઘટના વિશે માહિતી આપવામાં આવી ન હતી અને મૃતકના પરિવારના કોઈ સભ્ય પણ ધાયલોની સાથે હોસ્પિટલમાં ગયા ન હતા. સાક્ષીઓનું સ્વાભાવિક વર્તન પરિવારના સભ્યોને જાણ કરવાનું રહેશે અને મૃતકના પરિવારના સભ્યો આવ્યા પછી, ધાયલોને હોસ્પિટલમાં લઈ જઈ શકાય છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે ધાયલોના કહેવા મુજબ ગોકળભાઈની મોટરસાઈકલ ત્યાં હતી, પરંતુ બે સાક્ષીઓમાંથી કોઈ પણ મૃતકના પરિવારના સભ્યોને ફોન કરવા મોટરસાઈકલ પર ગયા ન હતા. તેમણે દલીલ કરી છે કે PW18 અને PW19 એ જણાવ્યું છે કે વાજસી રામસીએ તેમને છરીથી ઈજા પહોંચાડી હતી, પરંતુ અપીલકર્તા – આરોપી મુલુભાઈનું નામ બંને સાક્ષીઓ દ્વારા તેમની સારવાર કરનારા ડૉક્ટર સમક્ષ ક્યારેય જાહેર કરવામાં આવ્યું ન હતું. તેમણે દલીલ કરી છે કે મૃતકનું પોસ્ટમોર્ટમ કરનાર PW2 – ડૉ. પ્રફુલાબેને ફક્ત – 5 (પાનું 49) માં સ્પષ્ટપણે જુબાની આપી છે કે મૃતકના માથા પર કોઈ ઈજા જોવા મળી નથી અને પાનું – 51 પર તેમણે વધુમાં જુબાની આપી છે કે મૃતક પર ઈજાઓ કોઈપણ તીક્ષ્ણ હથિયારથી થઈ શકે છે. તેમણે પોતાની જુબાનીમાં સ્વીકાર્યું છે કે તે વિશ્વાસ સાથે કહી શકતી નથી કે ઈજાઓ ફક્ત કોર્ટમાં તેમને બતાવેલા હથિયારોથી જ થઈ હતી. વિદ્વાન વકીલે દલીલ કરી છે કે PW18 અને મસરીભાઈના જૂથ વચ્ચે એક તરફ રાજકીય દુશ્મનાવટ હતી અને બીજી તરફ

આરોપી અને આરોપીએ પંચાયત ચૂંટણીમાં કોંગ્રેસ પાર્ટીના ઉમેદવારને ટેકો આપ્યો હોવાથી, તેમને હાલના કેસમાં ખોટી રીતે સંડોવવામાં આવ્યા છે. આમ, રાજકીય દુશ્મનાવટને કારણે આરોપી નં. ૨ (અપીલકર્તા) નો ખોટો આરોપ સ્પષ્ટપણે સ્પષ્ટ થાય છે. તેમણે વધુમાં દલીલ કરી છે કે હાલના અપીલકર્તા – આરોપી નં. ૨ પાસેથી કોઈ રિકવરી કે શોધ થઈ નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે મોટરસાઈકલના વાહક પાસેથી બે જોડી લોહીથી ખરડાયેલા કપડા મળી આવ્યા છે જે આરોપી નં. ૧ ના હતા અને પંચનામામાં જ આરોપી નં. ૨ ને ઘટનાના ૫ દિવસ પછી આરોપી નં. ૧ સાથે હાજર બતાવવામાં આવ્યો હોવાનું કહેવાય છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે કથિત ઘટના ૧૦.૧૧.૨૦૦૬ ના રોજ બની હતી, જ્યારે કથિત કાપડની રિકવરી ૧૬.૧૧.૨૦૦૬ ના રોજ કરવામાં આવી હતી અને તેથી, એવી શક્યતા નથી કે આરોપી નં. ૧ તેની મોટરસાઈકલના વાહકમાં લોહીથી ખરડાયેલા કપડા લઈ જશે. તેમણે દલીલ કરી છે કે જ્યાં સુધી શોધનો સંબંધ છે, ત્યાં સુધી કુહાડી ફક્ત આરોપી નં. ૧ ના કહેવાથી મળી આવી છે, આરોપી નં. ૨ ના કહેવાથી નહીં. ૨, જે આરોપી નં. ૨ ના ખોટા સંડોવણીની ગંભીર શંકા ઉભી કરે છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે FSL રિપોર્ટ પરથી પણ ફરિયાદ પક્ષ આરોપી નં. ૨ સામેનો કેસ સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે ફરિયાદ પક્ષે ૧૬.૧૧.૨૦૦૬ ના રોજ જમી પંચનામા દ્વારા આરોપી પાસેથી કપડા જપ્ત કર્યા હતા અને તેવી જ રીતે ૧૮.૧૧.૨૦૦૬ ના રોજ આરોપી નં. ૧ પાસેથી કુહાડી/છરી જપ્ત કરવામાં આવી છે, જ્યારે ઉપરોક્ત જપ્ત કરાયેલી

વસ્તુઓ ૧૬.૧૨.૨૦૦૬ ના રોજ FSL ને મોકલવામાં આવી હતી જે પાના – પ૯૪ પર જોઈ શકાય છે. લાંબા વિલંબને કારણે, મૃતકના બ્લડ ગ્રુપના ઇન્જેક્શન દ્વારા લોહી વહેવાની શક્યતા નકારી શકાય નહીં. તેથી, તેમણે દલીલ કરી છે કે જો સમગ્ર વાર્તાનો અભ્યાસ કરવામાં આવે તો, એવું લાગે છે કે ફરિયાદ પક્ષ આરોપી સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપને સાબિત કરવામાં ખરાબ રીતે નિષ્ફળ ગયો છે. તેથી, તેમણે દલીલ કરી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે દોષિત ઠેરવવા અને સજા ફટકારવાનો આદેશ આપ્યો તે ગેરકાયદેસર અને અન્યાયી છે અને તેથી, ન્યાયના હિતમાં તેને રદ કરવા અને બાજુ પર રાખવાની જરૂર છે.

૨૭.અપીલકર્તા – મૂળ આરોપી નં.૩ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી ઠક્કરે દલીલ કરી છે કે ફરિયાદી – નજરે જોનારા સાક્ષી (PW18) રાજશીના પુરાવા જોતાં સ્પષ્ટપણે દેખાય છે કે આરોપી નં.૩ ક્યારેય બીજા આરોપી સાથે જોવા મળ્યો ન હતો અને ફરિયાદ પક્ષના કેસ મુજબ પણ મૃતક અને વજશીભાઈ (આરોપી નં.૧) વચ્ચેનો વિવાદ હતો. આમ, આરોપી નં.૩ નો કથિત ગુનો કરવાનો કોઈ હેતુ નહોતો. તબીબી ઇતિહાસમાં પણ, આરોપી નં.૧ અને આરોપી નં.૨ ના નામ રાજશી (PW18) દ્વારા આપવામાં આવ્યા હતા. એ નોંધવું રસપ્રદ છે કે મૃતકનો તબીબી ઇતિહાસ અને ફરિયાદ એક જ વ્યક્તિ (PW18) રાજશી દ્વારા આપવામાં આવી છે, પરંતુ તેમણે આરોપી નં.૩ નું નામ ડૉ. બુચ (PW1) ને 10.11.2006 ના રોજ રાત્રે 10.15 વાગ્યે આપ્યું ન હતું, પરંતુ તેમણે તે જ

દિવસે રાત્રે 11.50 વાગ્યે ફરિયાદમાં આરોપી નં.3 નું નામ આપ્યું હતું. તેમણે દલીલ કરી છે કે PW18 અને 19 બંનેના પુરાવા, જેમને ધાયલ નજરે જોનારા સાક્ષીઓ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે, તે વિશ્વસનીય નથી અને તેઓ વિશ્વસનીય નથી. શ્રી ઠક્કરે ધાયલ રાજશી માલદેનું તબીબી પ્રમાણપત્ર (Exh.15) (પૃષ્ઠ-485) અને ધાયલ મિતેશ હરદાસનું તબીબી પ્રમાણપત્ર (Exh.18) (પૃષ્ઠ-493) વાંચ્યું છે અને દલીલ કરી છે કે ઉપરોક્ત પ્રમાણપત્રોમાં આરોપી નં.3 ના નામનો ઉલ્લેખ નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે ડિસ્પેચ નોટ (પૃષ્ઠ-591) અને FSL રિપોર્ટ (પૃષ્ઠ-601) જોતાં કથિત હથિયાર અને કપડાં પર કોઈ લોહીના ડાઘ મળ્યા નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે આરોપી નં.3 ને કોઈ ચોક્કસ ભૂમિકા સોંપવામાં આવી નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે રાજકીય દુશ્મનાવટને કારણે આરોપીને ગુનામાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે કથિત ઘટના પછી, મસરીભાઈ (ઉ.વ.૨૦), સામત ગોવિંદભાઈ (ઉ.વ.૨૨), લખમણ નારણ અને રાજાબાપુ બાવાજી (ઉ.વ.૨૩) ઘટના સ્થળે આવ્યા હતા. તેઓ એક જ રાજકીય પક્ષના છે અને તેમને આરોપી સાથે દુશ્મનાવટ છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે બધા સાક્ષીઓ કાં તો આરોપી સાથે દુશ્મનાવટ ધરાવતા સાક્ષીના સગા છે અથવા આરોપી સાથે સીધી દુશ્મનાવટ ધરાવે છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે બંને નજરે જોનારા સાક્ષીઓએ ક્યારેય સાચા ભાઈ વજશીભાઈ (ઉ.વ.૧૮) ને જાણ કરી નથી અને તેમને ગામની વાતો પરથી કથિત ઘટના વિશે ખબર પડી છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે

કોઈ ચોક્કસ સમય આપવામાં આવ્યો નથી અને સમય અંગે વિરોધાભાસ છે. પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટ સહિત રેકૉર્ડ પરના કોઈપણ પુરાવામાંથી મૃતકના મૃત્યુનો સમય બહાર આવી રહ્યો નથી. તેથી, તેમણે દલીલ કરી છે કે એકંદર પુરાવા તેમજ તબીબી પુરાવા જોતાં, સ્પષ્ટપણે દેખાય છે કે આરોપી નં.૩ ને કથિત ગુનામાં ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા ખોટી રીતે આરોપી તરીકે દાખલ કરવામાં આવ્યો છે. તેથી, તેમણે દલીલ કરી છે કે, દલીલ કરી હતી કે જો આખી વાર્તાનું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવે તો એવું લાગે છે કે ફરિયાદ પક્ષ આરોપી સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપને સાબિત કરવામાં ખરાબ રીતે નિષ્ફળ ગયો છે. તેથી, તેમણે દલીલ કરી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે દોષિત ઠેરવવા અને સજા ફટકારવાનો આદેશ આપવામાં જે દષ્ટિકોણ લીધો છે તે ગેરકાયદેસર અને અન્યાયી છે અને તેથી, ન્યાયના હિતમાં તેને રદ કરવાની અને બાજુ પર રાખવાની જરૂર છે.

૨૮.રાજ્ય તરફથી વિદ્વાન એપીપી શ્રી જાનીએ બંને અપીલમાં આ કોર્ટનું ધ્યાન એકઠા.૫૩ તરફ દોર્યું છે અને દલીલ કરી છે કે તે એક રહસ્યમય છે અને પોલીસે વિદ્વાન જેએમએફસી, કેશોદની કોર્ટમાં રિપોર્ટ કર્યો છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે પ્રથમ માહિતી રેકૉર્ડ કરવામાં આવી હતી અને તેને સંબંધિત પોલીસ સ્ટેશનમાં ટ્રાન્સફર કરવામાં આવી હતી. તેમણે પાનું – ૫૧૯ વાંચ્યું છે અને ગુનાની નોંધણીનો સમય વાંચ્યો છે અને દલીલ કરી છે કે રેકૉર્ડ પર રજૂ કરાયેલા પુરાવાઓના પ્રકાશમાં એવું કહી શકાય નહીં કે ૨ એફઆઈઆર હતી, અને તે

પ્રથમ એફઆઈઆર રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવી ન હતી. તેમણે દલીલ કરી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા રજૂ કરાયેલા પુરાવાઓને ખૂબ જ બારીકાઈથી ધ્યાનમાં લીધા છે અને ચુકાદામાં તે માનવા માટે પૂરતા અને મજબૂત કારણો આપવામાં આવ્યા છે. તેમણે PW18 અને 19 ના મૌખિક પુરાવા વાંચ્યા છે અને દલીલ કરી છે કે બંને સાક્ષીઓ ધાયલ સાક્ષી છે. ગુનાના સ્થળે તેમની હાજરી સ્વાભાવિક છે અને તબીબી પુરાવાઓને જોતાં, ઇજાઓ વાજબી શંકાની બહાર સાબિત થાય છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે મૌખિક પુરાવા તેમજ તબીબી પુરાવા જોતાં, સ્પષ્ટપણે દેખાય છે કે ધાયલ સાક્ષીઓને મળેલી ઇજાઓ સ્વ-લાદવામાં આવી નથી અને તેથી, એવું કહી શકાય નહીં કે ધાયલ સાક્ષીઓ અવિશ્વસનીય અને વિશ્વસનીય નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે ગુનાના સ્થળે, આરોપીની હાજરી વાજબી શંકાની બહાર સ્થાપિત થાય છે અને ભૂમિકા અને વર્તન પણ વાજબી શંકાની બહાર સાબિત થાય છે. તેમણે સાક્ષીઓની કોસ એક્ઝામિનેશન પણ વાંચી છે અને દલીલ કરી છે કે આરોપી પોતાનો બચાવ યોગ્ય રીતે સ્થાપિત કરી શક્યો નથી. તેમણે સાક્ષીઓના પુરાવા વાંચ્યા છે અને દલીલ કરી છે કે આરોપી નં.3 એ અલિબીનો બચાવ સાબિત કર્યો નથી અને તે પાસાને આરોપી નં.3 ની ભૂમિકા માટે વિચારણાની જરૂર નથી. તેમણે PW2 (Ex.75) ના પુરાવા વાંચ્યા છે અને દલીલ કરી છે કે ઘટનાની તારીખે, આરોપી નં.3 ફરજ પર હાજર ન હતો. તેમણે કાપડના શોધ પંચનામાની સામગ્રી વાંચી છે અને FSL રિપોર્ટ પણ વાંચ્યો છે અને દલીલ કરી છે કે કલમ 313 Cr.PC

હેઠળના નિવેદનમાં, જે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ સમક્ષ નોંધવામાં આવ્યું છે, આરોપીઓએ કલમ 313 Cr.PC હેઠળના તેમના આગળના નિવેદનમાં ક્યારેય ગુનામાં તેમના ખોટા સંડોવણી વિશે સમજાવ્યું નથી અને તેથી, આરોપીઓ સામે ધારણા દોરવી જરૂરી છે. તેમણે વધુમાં દલીલ કરી છે કે બંને ધાયલ સાક્ષીઓના પુરાવાઓને તબીબી પુરાવાઓથી પૂરતા સમર્થન મળે છે અને તેથી, ધાયલ વ્યક્તિઓને મળેલી ઇજાઓ વાજબી શંકાની બહાર સાબિત થાય છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે આરોપી નં. 3 દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાયેલા મુદ્દામાલ છરીમાંથી લોહી મળી શક્યું નથી, તેમ છતાં, ગુનાના સ્થળે તેની હાજરી વાજબી શંકાની બહાર સાબિત થાય છે. તેમણે દલીલ કરી છે કે ધાયલ સાક્ષીઓના મૌખિક નિવેદન દ્વારા બધા આરોપીઓની હાજરી સાબિત થાય છે અને કોસ એક્ઝામિનેશનમાં પણ જ્યારે બંને પક્ષ પોતાનો કેસ સ્થાપિત કરી શકતો નથી, ત્યારે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદા અને દોષિત ઠેરવવાના આદેશને નકારી શકાય નહીં. તેથી, તેમણે દલીલ કરી છે કે હકીકતો અને રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓને જોતા, ફરિયાદ પક્ષે વાજબી શંકાની બહાર પોતાનો કેસ સ્થાપિત કર્યો છે અને વિદ્વાન ન્યાયાધીશે આરોપીઓને તેમની સામે કથિત ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવામાં કોઈ ભૂલ કરી નથી અને તેથી, કોઈ દખલગીરી કરવાની જરૂર નથી.

૨૯. અમે પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલને લાંબા સમય સુધી સાંભળ્યા છે. અમે ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા રજૂ કરાયેલા મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓનો પણ વિચાર કર્યો છે. અમે ટ્રાયલ કોર્ટના ચુકાદા અને આદેશનો પણ અભ્યાસ કર્યો છે.

૩૦. અમે ધાયલ સાક્ષીઓના પુરાવાઓ તપાસ્યા છે. પુરાવાઓ જોતાં, સ્પષ્ટપણે દેખાય છે કે બંને ધાયલ સાક્ષીઓ ઘટના સ્થળે મૃતક સાથે હાજર હતા. તેમના પુરાવાઓ મુજબ, મોટર સાયકલ મૃતક દ્વારા ચલાવવામાં આવી હતી, તે ગતિમાં હતી. મોટર સાયકલની હેડલાઈટ પણ ચાલુ હતી. ગુનાના સ્થળના રેકૉર્ડ અને પંચનામા પરથી પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે વાડી પરના બલ્બના પ્રકાશમાં, તેઓએ આરોપીને જોયો હતો. ઘટના સમયે જોતાં, એવું લાગે છે કે અંધારું એટલું બધું નહોતું કે આરોપીની ઓળખ થઈ શકે. આરોપીઓ અને સાક્ષીઓ એક જ ગામના છે. એવું લાગે છે કે ગામ એક નાનું ગામ છે અને સામાન્ય રીતે ગામમાં રહેતા લોકો વારંવાર મળે છે અને તેથી, જો એવું માનવામાં આવે કે થોડો અંધારું હતું, તો પણ આરોપીઓને ઓળખી શકાય છે. તેથી, સાક્ષીઓ માટે હુમલાખોરોને ઓળખવાની બધી શક્યતાઓ હતી. રેકૉર્ડ પરથી એવું પણ જણાય છે કે જ્યાં સુધી આરોપી નં.૧ અને ૨ અને આરોપી નં.૩ ની હાજરીનો સંબંધ છે, ત્યાં સુધી ધાયલ સાક્ષીઓ તેમજ તપાસ અધિકારી દ્વારા તેને સંપૂર્ણ સમર્થન આપવામાં આવ્યું છે. તેથી, અપીલકર્તા – આરોપીઓના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી દલીલો અપીલકર્તા – આરોપીઓની ઓળખ અને તેમને જવાબદાર

ભૂમિકા અંગે શંકા પેદા કરી શકે નહીં. મૃતકના વ્યક્તિ પર લાગેલી ઇજાઓ તેમજ ઘાયલ વ્યક્તિઓને મળેલી ઇજાઓને તબીબી પુરાવા દ્વારા સંપૂર્ણ સમર્થન આપવામાં આવ્યું છે. તબીબી અધિકારીઓ જાહેર સેવકો છે અને તેઓ સ્વતંત્ર સાક્ષી છે અને તેમની પાસે હાલના અપીલકર્તાઓને ગુનામાં ખોટી રીતે સંડોવવાનું કોઈ કારણ નથી. સાક્ષીઓના પુરાવા જોતાં, એવું સ્પષ્ટ દેખાય છે કે સાક્ષીઓ બનાવટી નથી કે તકરારી સાક્ષીઓ નથી. અમે PW20 મસરીભાઈના મૌખિક સંસ્કરણની પણ બારીકાઈથી તપાસ કરી છે, જેમના પુરાવા PW18, 19 અને 21 દ્વારા સંપૂર્ણપણે સમર્થિત છે અને તેમની ઉલટતપાસમાં પણ, તેઓએ ફરિયાદ પક્ષના સંસ્કરણને સંપૂર્ણ સમર્થન આપ્યું છે. તેથી, સમગ્ર પુરાવાઓને ધ્યાનમાં લેતા, આરોપી નં. 1, આરોપી નં. 2 અને આરોપી નં. 3 ની હાજરી સ્થાપિત થાય છે જે તબીબી નિષ્ણાતોના મૌખિક પુરાવા દ્વારા પણ સમર્થિત છે. રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓ પરથી, તે સ્પષ્ટપણે સાબિત થાય છે કે આરોપી નં. 1, 2 અને 3 નો કથિત ગુનાઓ કરવાનો સામાન્ય ઇરાદો હતો. ફરિયાદ પક્ષે સ્થાપિત કર્યું છે કે ગુનાઓ કરવાનો સામાન્ય ઇરાદો હતો. PW18 અને 19 દ્વારા થયેલી ઇજાઓ પણ, તબીબી નિષ્ણાતના મંતવ્ય મુજબ, તે જાતે કરવામાં આવ્યા નથી. અમે બંને સાક્ષીઓના કેસ ઇતિહાસની બારીકાઈથી તપાસ કરી છે જેના દ્વારા ફરિયાદ પક્ષે આરોપી નં. 1 અને 2 ની ચોક્કસ ભૂમિકા સાબિત કરી છે. અમે મૃતકને મળેલી બાહ્ય અને આંતરિક ઇજાઓની તુલના કરી છે અને ડૉ. ધાબરિયા (ઉદાહરણ 20) ના પુરાવા મુજબ, જેમણે પોસ્ટમોર્ટમ નોટ (ઉદાહરણ 24) માં

ઇજાઓ જાહેર કરી છે, મૃત્યુનું કારણ અને તે તબીબી અધિકારી અને નજરે જોનારા સાક્ષીઓના મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવા દ્વારા સંપૂર્ણપણે સમર્થન મળે છે. તબીબી અધિકારીના મંતવ્ય મુજબ, બધી ઇજાઓ મુદ્દમાલ છરી અને કુહાડી દ્વારા શક્ય હતી. અમે હથિયારોના પંચનામાનો પણ અભ્યાસ કર્યો છે અને છરીના તીરનું કદ અને મૃતકના શરીર પર મળેલા ઘા જોઈને એવું કહી શકાય કે મૃતકને આરોપી નં. 1 અને 2 દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાયેલા મુદ્દમાલ હથિયાર અને કુહાડીથી ઇજા થઈ હશે. અમે મૃતક અને આરોપી નં. 1 અને 2 ના કપડાં પર બ્લડ ગ્રુપ મળી આવેલા સેરોલોજીકલ રિપોર્ટ પણ જોયો છે. અમે બાહ્ય તેમજ આંતરિક ઇજાઓ અને મૃત્યુના કારણ અંગે તબીબી નિષ્ણાતના મંતવ્યની તુલના કરી છે, જે ડૉક્ટર અને નજરે જોનારા સાક્ષીઓના મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાઓ દ્વારા સંપૂર્ણપણે પુષ્ટિ મળે છે, અને બંને ઇજાઓ છરી અને કુહાડી જેવા હથિયારથી શક્ય બની હતી. ડૉક્ટર અને નજરે જોનારા સાક્ષીઓના મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાઓ દ્વારા આ વાતને સંપૂર્ણપણે સમર્થન મળે છે, અને બંને ઇજાઓ છરી અને કુહાડી જેવા હથિયારથી શક્ય બની હતી. ડૉક્ટર અને નજરે જોનારા સાક્ષીઓના મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાઓ દ્વારા આ વાતને સંપૂર્ણપણે સમર્થન મળે છે, અને બંને ઇજાઓ છરી અને કુહાડી જેવા હથિયારથી શક્ય બની હતી.

૩૧. જ્યાં સુધી આરોપી નં.૩ ની ભૂમિકા અને સંડોવણીનો સંબંધ છે, ત્યાં સુધી રેકૉર્ડ અને સાક્ષીઓના નિવેદન પરથી, ખાસ કરીને PW ૧૮ અને ૧૯ પરથી, એવું લાગે છે કે આરોપી નં.૩ ની ભૂમિકા અને હાજરી સ્થાપિત થાય છે. આ આરોપી દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાયેલા હથિયાર અને આરોપીના કપડાં પરથી પણ, ફરિયાદ પક્ષે આરોપી નં.૩ વિરુદ્ધ ગુનાહિત પુરાવા સ્થાપિત કર્યા છે. ફરિયાદ પક્ષે આરોપી નં.૩ ની ભૂમિકા અને સંડોવણી સાબિત કરવા માટે સંજોગોવશાત્ પુરાવા સ્થાપિત કર્યા છે. એકંદર મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવા જોતાં, સહ-આરોપી સાથે આરોપી નં.૩ ની ઘટનાસ્થળે હાજરી શંકાની બહાર સાબિત થાય છે.

૩૨. કેસના તથ્યો અને સંજોગો જોતાં સ્પષ્ટપણે જણાય છે કે આરોપી નં. ૧, ૨ અને ૩ નો સામાન્ય ઇરાદો હતો જે વાજબી શંકાની બહાર સાબિત થાય છે.

૩૩. આરોપી નં.૧ પાસેથી એક્ઝા.૧૨ જ દ્વારા મળેલી શોધમાં મુદ્દમાલ કુહાડી અને છરીનો પંચનામું, જેમાં હથિયારમાંથી મૃતકનું માનવ રક્ત મળી આવ્યું છે.

૩૪. તાજેતરમાં, આ કોર્ટની હાલની ડિવિઝન બેન્ચે ૨૦૧૦ની ફોજદારી અપીલ નં. ૨૭ અને ૨૦૧૦ની ફોજદારી અપીલ નં. ૨૬૭નો નિર્ણય લીધો છે, જેમાં આ કોર્ટે ફકરા ૨૨, ૨૩, ૨૪ અને ૨૫ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

"PARA – 22 –

આ તબક્કે, આપણે **AIR 2012 SC 2600** માં નોંધાયેલા જગરૂપ સિંહ વિરુદ્ધ પંજાબ રાજ્યના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટે કરેલા નિર્ણયમાં કરેલા અવલોકનોનો ઉપયોગી સંદર્ભ આપી શકીએ છીએ, જે પણ પરિસ્થિતિગત પુરાવા પર આધારિત કેસ હતો. ફકરા 28, 29 અને 30 પરના ઉપરોક્ત નિર્ણયમાં, સુપ્રીમ કોર્ટે અવલોકન કર્યું, આમ:–

"૨૮. હાલના કેસમાં, આરોપીઓની ૧૮ દિવસ પછી ધરપકડ કરવામાં આવી હતી અને તે સમયે રિકવરી કરવામાં આવી હતી. હથિયાર પર મળેલા લોહીના ડાઘ સેરોલોજીકલ રિપોર્ટમાં માનવ રક્ત તરીકે જોવા મળ્યા છે. સદ્દાટિયા (સુપ્રા) ના કિસ્સામાં, રિકવરી શંકાસ્પદ હતી અને વધુમાં, રક્ત જૂથનો મેળ ન ખાતો હોવાનું માનવામાં આવ્યું હતું. નોંધનીય છે કે કપડાં અને હથિયારને રાસાયણિક તપાસ માટે તાત્કાલિક મોકલવામાં આવ્યા હતા. અહીં હથિયાર ૧૮ દિવસ પછી મોકલવામાં

આવ્યું હતું કારણ કે તે સમયગાળા પછી રિકવરી કરવામાં આવી હતી. આરોપીઓએ તેમના કહેવા પર ખેતી માટે ઉપયોગમાં લેવાતા કોદાળી પર માનવ રક્ત કેવી રીતે મળી શકે તે અંગે કોઈ સ્પષ્ટતા આપી નથી. આ સંદર્ભમાં, અમે જોન પાંડિયન વિરુદ્ધ રાજ્યના એક ફકરાનું પુનરુત્પાદન કરી શકીએ છીએ જેનું પ્રતિનિધિત્વ પોલીસ નિરીક્ષક, તમિલનાડુ [૨૨] દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું: –

"આ શોધ વિશ્વસનીય લાગે છે. નીચેની બંને અદાલતો દ્વારા તેને સ્વીકારવામાં આવી છે અને અમને તેને નકારી કાઢવાનું કોઈ કારણ મળ્યું નથી. આ હકીકત એ છે કે આ હથિયાર ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરી (FSL) માં મોકલવામાં આવ્યું હતું અને તે માનવ રક્તથી રંગાયેલું મળી આવ્યું છે. જોકે રક્ત જૂથ નક્કી કરી શકાયું નથી, કારણ કે પરિણામો અનિર્ણિત હતા, આરોપીએ આ હથિયાર પર માનવ રક્ત કેવી રીતે આવ્યું તે અંગે કેટલીક સ્પષ્ટતા આપવી પડી. તેણે કંઈ આપ્યું નહીં. આ શોધ ખૂબ જ સકારાત્મક રીતે ફરિયાદ પક્ષના કેસને આગળ વધારશે."

૨૯. આમ જોવા જઈએ તો, અમને ખુલાસાના નિવેદન અને વપરાયેલા હથિયારની પ્રાપ્તિ પર વિશ્વાસ ન કરવાનું કોઈ નોંધપાત્ર કારણ મળતું નથી. અહીં એ ઉલ્લેખ કરવો યોગ્ય છે કે પોસ્ટમોર્ટમ કરનાર ડૉક્ટરે

સ્પષ્ટપણે અભિપ્રાય આપ્યો છે કે મૃતકના વ્યક્તિ પર થયેલી ઇજાઓ હથિયાર (આવા કોદાળીના બ્લેડ) ને કારણે થઈ શકે છે અને ઉપરોક્ત અભિપ્રાયનું ખંડન કરવામાં આવ્યું નથી.

૩૦. બીજો એક પાસું પણ ધ્યાનમાં લેવા જેવું છે. આરોપીના અપરાધ તરફ નિર્દેશ કરતી ગુનાહિત પરિસ્થિતિઓ આરોપી સમક્ષ મૂકવામાં આવી હોવા છતાં, તે ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતાની કલમ ૩૧૩ હેઠળ ઇનકાર કરવાની પદ્ધતિ પસંદ કરવા સિવાય કોઈ સ્પષ્ટતા આપી શક્યો નહીં. મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય વિરુદ્ધ સુરેશ [૨૩] માં, એવું માનવામાં આવ્યું છે કે જ્યારે આરોપીનું ધ્યાન એવા સંજોગો તરફ દોરવામાં આવે છે જેના કારણે તે ગુનામાં દોષિત હતો અને તે યોગ્ય સમજૂતી આપવામાં નિષ્ફળ જાય છે અથવા ખોટો જવાબ આપે છે, ત્યારે તેને સંજોગોની સાંકળ પૂર્ણ કરવા માટે ખૂટતી કડી પૂરી પાડવા તરીકે ગણી શકાય. અમે ઉતાવળમાં ઉમેરી શકીએ છીએ કે અમે ઉપરોક્ત નિર્ણયનો ઉલ્લેખ ફક્ત એ પ્રકાશિત કરવા માટે કર્યો છે કે આરોપીએ ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતાની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેને મૂકવામાં આવેલા સંજોગો અંગે કોઈ સ્પષ્ટતા આપી નથી.

PARA – 23

આપણે રાજ્ય (NCT ઓફ દિલ્હી) વિરુદ્ધ નવજોત સંઘુ ઉર્ફે અફસાન ગુરુના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણયનો પણ ઉપયોગી સંદર્ભ લઈ શકીએ છીએ, જે (2005) 11 S 600 માં પુરાવા અધિનિયમની કલમ 27 ના અવકાશ અને કાર્યક્ષેત્રના પાસા પર નોંધાયેલ છે. ઉપરોક્ત નિર્ણયમાં, સર્વોચ્ચ અદાલતે ફરરા 142, 143 અને 1 માં અવલોકન કરાયેલા તેના અગાઉના નિર્ણયોને નીચે મુજબ ધ્યાનમાં લીધા પછી:—

"૧૪૨. એક વધુ મુદ્દો છે જેની આપણે ચર્ચા કરવા માંગીએ છીએ કે શું આરોપી દ્વારા માહિતી પૂરી પાડતી કોઈ મહત્વપૂર્ણ વસ્તુ તરફ ધ્યાન દોરવું એ કલમ ૨૭ સાથે જરૂરી સંલગ્ન છે. અમારું માનવું છે કે જવાબ નકારાત્મકમાં હોવો જોઈએ. જોકે મોટાભાગના કિસ્સાઓમાં ખુલાસો કરનાર વ્યક્તિ પોતે પોલીસ અધિકારીને તે સ્થાન પર લઈ જાય છે જ્યાં કોઈ વસ્તુ છુપાવવામાં આવી છે અને તેને તે જ વસ્તુ તરફ ધ્યાન દોરે છે, તેમ છતાં, કલમ ૨૭ હેઠળ માહિતી સ્વીકાર્ય બનાવવા માટે આવી કોઈ નિર્દેશ હોવી જરૂરી નથી. એવું ખૂબ જ સારી રીતે બની શકે છે કે આરોપી દ્વારા આપવામાં આવેલી માહિતીના આધારે, તપાસ અધિકારી અન્ય સાક્ષીઓની સાથે સ્થળ પર જઈ શકે છે અને મહત્વપૂર્ણ વસ્તુ પાછી મેળવી શકે છે. આમ કરીને, તપાસ અધિકારી એક હકીકત શોધી કાઢશે જેમ કે, ગુનાહિત વસ્તુ છુપાવવી અને તેના વિશે માહિતી આપનાર

આરોપીનું જ્ઞાન. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, જ્યાં કસ્ટડીમાં રહેલા વ્યક્તિ દ્વારા આપવામાં આવેલી માહિતી પોલીસ અધિકારી દ્વારા માહિતી આપનાર દ્વારા ઉલ્લેખિત સ્થળ પર જઈને ચકાસવામાં આવે છે અને તેને સાચી લાગે છે, તે અર્થમાં હકીકતની શોધ સમાન છે. કલમ ૨૭. અલબત્ત, તે રાઈડરને આધીન છે કે આ રીતે આપવામાં આવેલી માહિતી શોધનું તાત્કાલિક અને નજીકનું કારણ હતું. જો પોલીસ અધિકારી માહિતી આપનાર-આરોપીને સ્થળ પર ન લઈ જવાનું પસંદ કરે છે, તો તેનો કલમ ૨૭ હેઠળ સ્વીકાર્યતાના મુદ્દા પર કોઈ પ્રભાવ પડશે નહીં, જોકે તે પુરાવાના ચોક્કસ ભાગના મૂલ્યાંકનમાં જતા પાસાઓમાંથી એક હોઈ શકે છે.

૧૪૩. "જેમ કે તે દ્વારા શોધાયેલ હકીકત સાથે સ્પષ્ટ રીતે સંબંધિત છે" કલમ કેવી રીતે સમજવી જોઈએ તે આગળનો મુદ્દો છે જે વિચારણાને પાત્ર છે. આ કલમનું અર્થઘટન શંકાસ્પદ નથી. કોટેયાના કેસ સિવાય, આ કોર્ટના વિવિધ નિર્ણયોએ કલમ ૨૭ ના ઉપરોક્ત ભાગના અવકાશ અને અર્થને સ્પષ્ટ અને સ્પષ્ટ કર્યો છે. ઇનાયતુલ્લાહના કેસમાં (સુપ્રા) કાયદાને સંક્ષિપ્તમાં જણાવવામાં આવ્યો છે. સરકારિયા, જે. એ કલમના ઘટકોનું વિશ્લેષણ કર્યું અને આ ચોક્કસ કલમના ક્ષેત્ર અને ઘોંઘાટને નીચેના શબ્દોમાં સમજાવ્યા: (SCC p.832, ફરો ૧૨)

"છેલ્લી પણ સૌથી મહત્વપૂર્ણ શરત એ છે કે ફક્ત "માહિતીનો મોટો ભાગ" જે સ્પષ્ટ રીતે શોધાયેલ હકીકત સાથે સંબંધિત છે તે સ્વીકાર્ય છે. બાકીની માહિતીને બાકાત રાખવી પડશે. 'સ્પષ્ટ રીતે' શબ્દનો અર્થ 'સીધી', 'નિઃશંકપણે', 'કડક રીતે', 'નિઃશંકપણે' થાય છે. આ શબ્દનો ઉપયોગ સાબિત માહિતીના અવકાશને મર્યાદિત અને વ્યાખ્યાયિત કરવા માટે સલાહપૂર્વક કરવામાં આવ્યો છે. 'સ્પષ્ટ રીતે શોધાયેલ હકીકત સાથે સંબંધિત' વાક્ય જોગવાઈનો મુખ્ય ભાગ છે. આ વાક્ય આરોપી દ્વારા પૂરી પાડવામાં આવેલી માહિતીના તે ભાગનો ઉલ્લેખ કરે છે જે શોધનું સીધું અને તાત્કાલિક કારણ છે. પોલીસને આપેલા કબૂલાત અને નિવેદનો પરનો પ્રતિબંધ આંશિક રીતે હટાવવા પાછળનું કારણ એ છે કે જો આરોપી દ્વારા આપવામાં આવેલી માહિતીના પરિણામે ખરેખર કોઈ હકીકત મળી આવે છે, તો તે તે ભાગની સત્યતાની કેટલીક ગેરંટી આપે છે, અને તે ભાગ જ, માહિતીના તે ભાગની, જે શોધનું સ્પષ્ટ, તાત્કાલિક અને નજીકના કારણ હતું. બાકીના નિવેદન સાથે આવી કોઈ ગેરંટી અથવા ખાતરી જોડાયેલ નથી જે શોધાયેલ હકીકત સાથે પરોક્ષ રીતે અથવા દૂરસ્થ રીતે સંબંધિત હોઈ શકે છે." (મૂળમાં ભાર)

આ રીતે સ્પષ્ટ કરાયેલ કાનૂની સ્થિતિના પ્રકાશમાં, આ કોર્ટે ખુલાસાના નિવેદનનો એક ભાગ બાકાત રાખ્યો છે જેનો અમે પહેલાથી જ જાહેરાત કરી છે.

૧૪૪. બોધરાજ વિરુદ્ધ જમ્મુ અને કાશ્મીર રાજ્ય [(૨૦૦૨) ૮ એસસીસી ૪૫] માં આ કોર્ટે આ વિષય પરના નિર્ણયોનો ઉલ્લેખ કર્યા પછી આ રીતે અવલોકન કર્યું: (એસસીસી પૃષ્ઠ ૫૮, ફકરા ૧૮)

"આવી માહિતીનો ઘણો ભાગ" શબ્દો, જે સ્પષ્ટપણે શોધાયેલ હકીકત સાથે સંબંધિત છે તે ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ છે અને વિભાગનો સંપૂર્ણ બળ તેમના પર કેન્દ્રિત છે. સ્પષ્ટપણે સ્વીકાર્ય માહિતીની હદ શોધાયેલ હકીકતની ચોક્કસ પ્રકૃતિ પર આધારિત હોવી જોઈએ કે જેની સાથે આવી માહિતી સંબંધિત હોવી જરૂરી છે"

PARA – 24

આપણે 2002(1) GLR, 702 માં નોંધાયેલા વિનુગીરી મોતીગીરી વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્યના કેસમાં આ કોર્ટના નિર્ણયનો ઉપયોગી સંદર્ભ લઈ શકીએ

છીએ, જેમાં આ કોર્ટને આ પ્રશ્ન પર વિચાર કરવાનો પ્રસંગ મળ્યો હતો કે જો પંચો વિરોધી બન્યા હોય, તો જાહેર કરાયેલ હકીકત અને ગુનાહિત સામગ્રી પોલીસ અધિકારીની જુબાનીની મદદથી ધ્યાનમાં લઈ શકાય કે નહીં. આ કોર્ટે, ફરિયાદ 24.2 માં, આ રીતે અવલોકન કર્યું:—

"૨૪.૨ એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે પંચ સાક્ષીઓ વિરોધી થઈ ગયા હોવાથી, કોર્ટ શોધના પુરાવા પર આધાર રાખી શકતી નથી. આ રજૂઆત ભૂલભરેલી છે, કારણ કે, સુપ્રીમ કોર્ટે મોદન સિંહ વિરુદ્ધ રાજસ્થાન રાજ્યમાં, AIR ૧૯૭૮ SC ૧૫૧૧ માં અહેવાલ આપ્યો છે, જો ભૌતિક વસ્તુઓ મેળવનાર તપાસ અધિકારીના પુરાવા ખાતરીકારક હોય, તો વસૂલાત અંગેના પુરાવાને આ આધાર પર નકારી કાઢવાની જરૂર નથી કે જમીના સાક્ષીઓ ફરિયાદ પક્ષના સંસ્કરણને સમર્થન આપતા નથી. (૨૦૦૧) ૧ SCC ૬૫૨ માં અહેવાલ કરાયેલ, દિલ્લી NCT સરકાર વિરુદ્ધ સુનિલ રાજ્યમાં સુપ્રીમ કોર્ટના તાજેતરના નિર્ણયમાં, પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ અને તેની કલમ ૧૧૪ III.(e) ની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં લેતા, સુપ્રીમ કોર્ટે એવું ઠરાવ્યું છે કે પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ હેઠળ અથવા ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતાની કલમ ૧૬૧ હેઠળ રેકૉર્ડ પર સ્વતંત્ર સાક્ષીઓની સહી મેળવવાની કોઈ જરૂર નથી જેમાં આરોપીનું નિવેદન લખાયેલું છે. વિસ્તારના સ્વતંત્ર અને આદરણીય રહેવાસીઓને કસરતમાં હાજરી આપવા અને સાક્ષી બનવા માટે બોલાવવાની

જવાબદારી. કોડના પ્રકરણ VII હેઠળ જ્યારે શોધખોળ કરવામાં આવે છે ત્યારે પોલીસ દ્વારા કરવામાં આવેલી તપાસ પોલીસ અધિકારી પર મૂકવામાં આવે છે. વિસ્તારના બે સ્વતંત્ર રહેવાસીઓની હાજરીમાં આવી તપાસ કરવાનો આગ્રહ રાખવાનો કાયદાકીય વિચાર એ છે કે આવી બધી વસ્તુઓની સલામતી સુનિશ્ચિત કરવી જેમાં દખલ કરવામાં આવી છે અને તેના હકદાર વ્યક્તિઓના અધિકારોનું રક્ષણ કરવું. પરંતુ કસ્ટડીમાં રહેલા આરોપી દ્વારા પૂરી પાડવામાં આવેલી માહિતી અનુસાર વસ્તુની પુનઃપ્રાપ્તિ કોડના પ્રકરણ VII માં કલ્પના કરાયેલ શોધ પ્રયાસથી અલગ છે. એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે તે એક ખોટી છાપ છે કે જ્યારે આરોપી દ્વારા આપવામાં આવેલા કોઈપણ નિવેદન અનુસાર પુનઃપ્રાપ્તિ કરવામાં આવે છે, ત્યારે આવી પુનઃપ્રાપ્તિ સાથે સમકાલીન તપાસ અધિકારી દ્વારા તૈયાર કરાયેલ દસ્તાવેજ સ્વતંત્ર સાક્ષીઓ દ્વારા આવશ્યકપણે ધરપકડ કરવામાં આવે છે. એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે જો કોઈ સાક્ષી હાજર ન હોય અથવા જો કોઈ વ્યક્તિ દસ્તાવેજ પર પોતાની સહી લગાવવા માટે સંમત ન હોય, તો કાયદાના પ્રસ્તાવ તરીકે, એવું કહેવું મુશ્કેલ છે કે પોલીસ અધિકારી દ્વારા તૈયાર કરાયેલ દસ્તાવેજને દૂષિત ગણવામાં આવે અને પુનઃપ્રાપ્તિ પુરાવા અવિશ્વસનીય ગણાય. કોર્ટે તપાસ અધિકારીના પુરાવાને ધ્યાનમાં લેવા પડશે જેણે આરોપી પાસેથી મેળવેલા નિવેદનના આધારે વસૂલાતની હકીકત રજૂ કરી હતી. કોર્ટ એ અવલોકન કર્યું કે, એ એક જૂની ધારણા છે કે પોલીસ અધિકારીની કાર્યવાહીને શરૂઆતમાં અવિશ્વાસ સાથે જોવી જોઈએ અને પોલીસ કાર્યવાહીને શરૂઆતમાં

અવિશ્વસનીય માની લેવી એ કાયદેસર રીતે માન્ય પ્રક્રિયા નથી, અને આવી કાર્યવાહીને ફક્ત એટલા માટે રદ કરવી કે પોલીસે આવી કાર્યવાહી સાથે સમકાલીન દસ્તાવેજોમાં સ્વતંત્ર વ્યક્તિઓની સહીઓ એકત્રિત કરી ન હતી. એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે જ્યારે કોઈ પોલીસ અધિકારી કોર્ટમાં પુરાવા આપે છે કે આરોપી દ્વારા આપવામાં આવેલા નિવેદનના આધારે તેના દ્વારા ચોક્કસ વસ્તુ મળી આવી હતી, ત્યારે કોર્ટને તે સંસ્કરણ સાચું માનવું ખુલ્લું છે જો તે અન્યથા અવિશ્વસનીય સાબિત ન થાય. હાલના કેસમાં પણ, અમને જાણવા મળ્યું છે કે આરોપીઓના કહેવાથી શસ્ત્રો મળી આવ્યા તે અંગે પોલીસ અધિકારી દ્વારા આપવામાં આવેલ સંસ્કરણ વિશ્વસનીય છે અને ગુનામાં આરોપીઓની ભાગીદારી અંગે જુબાની આપનારા ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવાને ફરીથી ખાતરી આપે છે. આ શોધ પંચનામા વિના પણ, જેમ આપણે ઉપર નોંધ્યું છે, આ બધા આરોપીઓને ગુના સાથે જોડવા માટે વિશ્વસનીય પુરાવા છે, અને, તેમના પુરાવા એ સાબિત કરવા માટે પૂરતા છે કે આ આરોપીઓએ ગેરકાયદેસર સભા બનાવી હતી અને મૃતક હરેશભાઈનું ઇરાદાપૂર્વક મૃત્યુ કરાવવાના તેમના સામાન્ય ઉદ્દેશ્યને પ્રાપ્ત કરવા માટે, ૧૫-૯-૧૯૯૨ ના રોજ સવારે ૯.૩૦ વાગ્યે, તેમના પર છરીઓ અને ગુપ્તીથી હુમલો કર્યો હતો અને અઢાર કાપેલા ઘા કર્યા હતા જેના પરિણામે તેમનું મૃત્યુ થયું હતું.

ઉપરોક્ત દર્શાવે છે કે કસ્ટડીમાં રહેલા આરોપી દ્વારા પૂરી પાડવામાં આવેલી માહિતી અનુસાર વસ્તુની પુનઃપ્રાપ્તિ કોડના પ્રકરણ VII માં કલ્પના કરાયેલ શોધ પ્રયાસથી અલગ છે. વધુમાં, કોર્ટે તપાસ અધિકારીના પુરાવાને ધ્યાનમાં લેવા પડશે, જેમણે આરોપી પાસેથી મળેલા નિવેદનના આધારે પુનઃપ્રાપ્તિની હકીકત રજૂ કરી હતી. તે એક જૂનો ખ્યાલ છે કે પોલીસ અધિકારીની કાર્યવાહીનો શરૂઆતમાં અવિશ્વાસ સાથે સંપર્ક કરવો જોઈએ અને પોલીસ કાર્યવાહી શરૂઆતમાં અવિશ્વસનીય હોવાનું માની લેવું અને ફક્ત એટલા માટે આવી કાર્યવાહીને રદ કરવી કે પોલીસે આવી કાર્યવાહી સાથે સમકાલીન દસ્તાવેજોમાં સ્વતંત્ર વ્યક્તિઓના હસ્તાક્ષરો એકત્રિત કર્યા નથી. ઉપરોક્ત વધુમાં દર્શાવે છે કે જો કોઈ પોલીસ અધિકારી કોર્ટમાં પુરાવા આપે છે કે આપેલા નિવેદનના આધારે તેના દ્વારા ચોક્કસ વસ્તુઓ પુનઃપ્રાપ્ત કરવામાં આવી હતી, તો કોર્ટ પર વિશ્વાસ કરવો કે તે માહિતી સાચી છે, જો તે અન્યથા અવિશ્વસનીય ન હોવાનું દર્શાવવામાં આવે.

૩૫. અમે તપાસ અધિકારી (PW32) (Exh.122) ના પુરાવાઓ તેમજ શસ્ત્રો કુહાડી અને છરીના શોધ પંચનામા (Exh.125) અને પુનઃપ્રાપ્તિ પંચનામા (Exh.123 અને 124) ની સામગ્રીનો કાળજીપૂર્વક અભ્યાસ કર્યો છે જેના દ્વારા મુદ્દામાલની વસ્તુઓ મળી/પસાર કરવામાં આવી છે તેમજ FSL (Exh.135) ના સેરોલોજીકલ રિપોર્ટ, જેમાંથી પ્રથમ નજરે એવું સ્થાપિત થયું છે કે આરોપીઓ

દ્વારા મુદ્દામાલના હથિયારોનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. સાક્ષીઓ, PW18, PW19 અને PW32 અને ઘાયલોના પુરાવાઓ દ્વારા પણ આ જ ઓળખ કરવામાં આવી છે, જે સ્પષ્ટપણે દરેક આરોપીની ભૂમિકા અને તેમના દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાયેલા મુદ્દામાલ સૂચવે છે. આ વાતને મેડિકલ ઓફિસર (PW1) (Exh.14) અને (PW2) (Exh.20) દ્વારા પણ સમર્થન આપવામાં આવ્યું છે જેમણે મૃતક અને ઘાયલ સાક્ષીઓના શરીર પરથી ઇજાઓ શોધી કાઢી છે. આ સાક્ષીઓના મતે, મૃતકના શરીર પર અને ઘાયલ થયેલા લોકોના શરીર પર લાગેલા ઘા શોધ/પુનઃપ્રાપ્તિ પંચનામા હેઠળ મળેલા હથિયારો દ્વારા થઈ શકે છે.

૩૬. મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાઓ અને ઉપર ચર્ચા કરાયેલા કાનૂની વલણને ધ્યાનમાં લેતા, અમારા મતે, ફરિયાદ પક્ષે આરોપી નં. ૧, ૨ અને ૩ સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપોને સફળતાપૂર્વક સાબિત કર્યા છે. આરોપી નં. ૧, ૨ અને ૩ ના સંદર્ભમાં ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા પણ આ હેતુ સાબિત થયો છે. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓની જુબાની તેમજ તબીબી પુરાવાઓ દ્વારા તેમના ખુલ્લેઆમ કૃત્યને સમર્થન આપવામાં આવ્યું છે. ફરિયાદ પક્ષની વાર્તા આરોપી નં. ૧, ૨ અને ૩ ના વર્તન, ગુનો કરવા માટે તેમણે પસંદ કરેલા સમય અને સ્થળ દ્વારા સ્થાપિત થાય છે. આમ, આરોપી નં. ૧ અને ૨ મૃતકની હત્યા કરવાનો સામાન્ય ઇરાદો ધરાવતા હતા અને તેમના સામાન્ય ઉદ્દેશ્ય અને ઇરાદાને આગળ ધપાવવા માટે, તેઓએ મોટરસાયકલ અટકાવી અને મૃતક અને ઘાયલ સાક્ષીઓને ઇજાઓ

પહોંચાડી. મૃતકને થયેલી ઇજાઓની સંખ્યા અને આરોપી નં. ૧, ૨ દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાયેલા હથિયાર પરથી મૃતકની હત્યા કરવાનો તેમનો ઇરાદો સ્પષ્ટપણે છતી થાય છે. આ સંજોગોમાં, આરોપી નં. ૧ અને ૨ ના સંદર્ભમાં, વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા આપવામાં આવેલ ચુકાદો અને દોષિત ઠેરવવાનો અને સજાનો આદેશ સંપૂર્ણપણે ન્યાયી, કાયદેસર અને યોગ્ય છે અને મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓ દ્વારા સમર્થિત છે. ઉપરોક્ત મુજબ આરોપી નં. ૧, ૨ ને દોષિત ઠેરવવા અને સજા ફટકારવા માટે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા લેવામાં આવેલા મંતવ્યો, આપેલા કારણો અને તારણો સાથે અમે સંપૂર્ણપણે સહમત છીએ અને તેથી, કોઈ દખલગીરીની જરૂર નથી અને તેને સમર્થન આપવાની જરૂર છે.

૩૭. જ્યાં સુધી આરોપી નં.૩ ની વાત છે, ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓ અને ખાસ કરીને PW ૧૮ અને ૧૯ (ઘાયલ સાક્ષીઓ) ની જુબાની પરથી, સ્પષ્ટપણે જણાવાયું છે કે ફરિયાદ પક્ષે આરોપી નં.૩ ની ગુનાના સ્થળે હાજરી શંકાની બહાર સાબિત કરી છે. રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવ્યું છે કે પ્રથમ કિસ્સામાં, ફરિયાદી – ઘાયલ સાક્ષી દ્વારા આરોપી નં.૩ ની ભૂમિકા અને હાજરી જાહેર કરવામાં આવી છે અને તે જ તબીબી કાગળોમાં પણ પ્રતિબિંબિત થાય છે. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓની જુબાની પણ આરોપી નં.૩ ને આભારી ચોક્કસ કૃત્ય પર સ્પષ્ટ છે અને આરોપી નં.૩ સામે ગુનાહિત સામગ્રી લાવવામાં આવી છે. જેમ

અગાઉ ચર્ચા કરવામાં આવી હતી, મૃતક અને આરોપીઓમાંથી એક વચ્ચે ટ્રેક્ટરના ભાડાની ચુકવણી અંગે ઝઘડો થયો હતો. વધુમાં રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવ્યું છે કે પંચાયતની ચૂંટણીને કારણે તેમની વચ્ચે દુશ્મનાવટ હતી. આ પૃષ્ઠભૂમિમાં અને જ્યારે આરોપી નં.૩ ની હાજરી પણ શંકાની બહાર સ્થાપિત થાય છે, ત્યારે એવું કહી શકાય કે કોઈપણ આરોપી ગુનામાં ખોટી રીતે સંડોવાયેલ નથી. ફરિયાદ પક્ષે શંકાની બહાર સ્થાપિત કર્યું છે કે બધા આરોપીઓ ગુનામાં સામેલ હતા અને આરોપી નંબર 1, 2 અને 3 ના સામાન્ય ઇરાદાને આગળ વધારવામાં ભાગ લીધો હતો જેથી તે બધા દ્વારા રચવામાં આવેલ ગુનાહિત કાવતરું પૂર્ણ કરી શકાય.

૩૮. ઉપરોક્ત બાબતને ધ્યાનમાં રાખીને, અમારા મતે, વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે તમામ આરોપીઓ સામે દોષિત ઠેરવવા અને સજાનો વાંધાજનક ચુકાદો અને આદેશ પસાર કરવામાં કાયદા અને તથ્યોમાં કોઈ ભૂલ કરી નથી અને તેથી, તે જ રીતે તેને સમર્થન આપવું જરૂરી છે. તેથી સમર્થન આપવામાં આવ્યું. જોકે, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે કલમ ૪૨૮ ફોજદારી દંડનો લાભ ન આપવા માટે ચોક્કસ કારણો નોંધ્યા નથી. કોઈપણ આરોપી દ્વારા ભૂતકાળમાં ગુનાનો કોઈ રેકૉર્ડ ન હોવાના તથ્યો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં લેતા, અમને જાણવા મળ્યું છે કે બધી સજાઓ એકસાથે ભોગવવાનો આદેશ આપી શકાય છે અને અંડર-ટ્રાયલ કેદી તરીકે પસાર કરેલા સમયગાળાનો સમૂહ આપવામાં આવે છે. તેથી, અમે નિર્દેશ

આપીએ છીએ કે દરેક આરોપી પર લાદવામાં આવેલી બધી સજાઓ એકસાથે ભોગવવામાં આવશે અને ચલાવવામાં આવશે અને કલમ ૪૨૮ ફોજદારી દંડનો લાભ મેળવવા માટે હકદાર રહેશે.

૩૯. પરિણામે, આરોપી નં. ૨ – મુલુભાઈ મરખીભાઈ નંદાણીયા દ્વારા ૨૦૦૭ ના સેશન્સ કેસ નં. ૧૪ માં જૂનાગઢના વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ દ્વારા ૧૬.૧.૨૦૧૦ ના રોજ આપવામાં આવેલા ચુકાદા અને આદેશને પડકારતી ફોજદારી અપીલ નં. ૪૦૫ ઓફ ૨૦૧૦, ઉપરોક્ત હદ સુધી જ માન્ય રાખવામાં આવી છે. આરોપી નં. ૨ જામીન પર છે અને તેથી, તેમના જામીન રદ કરવામાં આવશે. તેમને આજથી ૮ અઠવાડિયાના સમયગાળામાં જેલ સત્તાવાળા સમક્ષ આત્મસમર્પણ કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે છે, નહીં તો તેમની સામે બિન-જામીનપાત્ર વોરંટ જારી કરવામાં આવશે.

૪૦. ૨૦૦૭ ના સેશન્સ કેસ નં. ૧૪ માં જૂનાગઢના વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ દ્વારા ૧૬.૧.૨૦૧૦ ના રોજ આપવામાં આવેલા ચુકાદા અને આદેશ સામે મૂળ આરોપી નં. ૧ અને ૩, અનુક્રમે વજશીભાઈ રામશીભાઈ કછોટ અને કાળાભાઈ હમીરભાઈ કછોટ દ્વારા ૨૦૧૦ માં કરાયેલ ફોજદારી અપીલ નં. ૪૫૯, ઉપરોક્ત હદ સુધી જ માન્ય છે.

૪૧. જામીન બોન્ડ, જો કોઈ હોય તો, રદ કરવામાં આવશે.

૪૨. ઉપરોક્ત ફોજદારી અપીલોમાં આપવામાં આવેલા ચુકાદા અને આદેશને ધ્યાનમાં રાખીને, ફોજદારી અપીલ નં. ૪૦૫, ૨૦૧૦ અને ફોજદારી અપીલ નં. ૨૦૧૩ ની ૨૦૫૬૦ અરજી ટકી શકશે નહીં. તે મુજબ નિકાલ કરવામાં આવે છે.

(ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જયંત પટેલ)

(ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ઝેડ.કે. સૈયદ)

વિષય :

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.